KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

11 TEMMUZ 1978 · SAYI 28 · 350 KRŞ.

MESS'e karşı metal işçilerinin grevi yaygınlaşıyor

TÜRKEŞ'İN FAŞİST ÇETELERİ BİR HAFTADA 22 KİŞİ ÖLDÜRDÜLER

TÜRKEŞ VE FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR

II MC'nin düşmesinden bu yana faşistler hiç durmadan saldırıyorlar. Üstelik artık daha profesyonelce cinayet işliyorlar. Ecevit hükümetinin daha ilk kurulduğu günden başlayan tüm çaba anarşinin durmadığı, hatta arttığının ispatlanmasıdır. Bunun için daha çok olay çıkmalı, daha çok cana kıyılmalıdır.

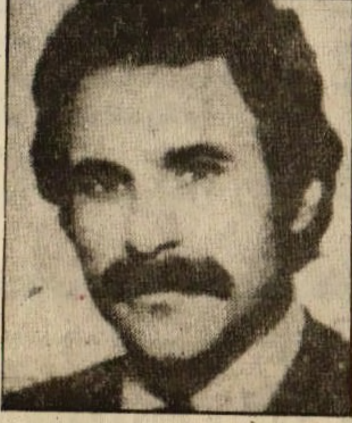
Faşizmin cinayet mangalarının ilk faaliyete geçtiği yıllarda öldürülen devrimciler çok zaman mücadelenin en ön saflarında yer alanlardı. Bugün ise faşist cinayet mangaları kimi öldürdüklerine pek dikkat etmiyorlar. Önlerine gelene basıyorlar kurşunu, insanların toplu olduğu yerlere yerleştiriyorlar dinamiti. Kimin öldüğü önemli değil. Önemli olan ölenlerin sayısının çoğalması; "anarşi durmadı" şeklinde yaratılmak istenen kamu oyuna maddi temelin kazandırılmasıdır.

Bunun için de en hunharca, en kalleşçe taktikler geçerlidir.

Taktik sadece insan öldürülmesi değildir. Esas olan terörün yaygınlaşmasıdır. Sağa, sola yollanan bombalar, bombalı sigaralar, faili meçhul yangınlar. Hedef hep "anarşinin durmadığının" ispatı.

Politikanın diğer yanını ise baş katil Türkeş'in "barış çağrıları" oluşturuyor. Ellerinin kanı kurumadan her gün barış çağrıları yapılmakta. Adi bir yalancılıkla faşist katiller mazlum gösterilmeye ça

Devamı: Say:5 St:1

Atatürk Eğitim Enstitüsü öğretmenlerine karşı girişilen saldırıların hesabı sorulacaktır.

KURTULUŞ

Sağın Çığlıkları karşısında Örgütlenme Özgürlüğüne İnen Darbeler

Umudun umutsuzluğa dönüştüğü üzerine çok yazıldı, çizildi. Kimileri bu durumu şaşkınlıkla karşılıyor. Oysa sınıf uzlaştırmacılığının varacağı yer buydu. Durum açıktı.

Seçimler öncesi CHP'nin en temel sloganları "can güvenliği" ve "örgütlenme özgürlüğü" idi. Bu iki temel slogan işçilerin ve diğer emekçilerin CHP'ye olan umudunun kaynağı idi. Kimi "sosyalistler"de aynı umudu paylaşmaktaydı.

Ecevit hükümeti kurulduğunda devletin çok yeri faşist kadroların işgali altındaydı. Yeni hükümet bir çok alanda faşist işgali kırdı. Bu bir gerçek. Ama aynı anda sola saldırmayı da ihmal etmedi. Tipik göstergelerden biri İTÜ ve Edirnekapı yurtlarıdır. İçinde sayısız cinayetin işlendiği bir "faşist kale" olan Edirnekapı yurdu aylar boyu faşistlerin elinden alınamazken, boşaltılırken faşistlerin üzeri dahi aranmazken, yurtlarının açılması için direnen İTÜ öğrencileri tanklarla sarılıyor, yerlerde sürüklenerek emniyete götürülüyor Evet bir "faşist kale" düştü. Ama CHP'nin hesabı, bire, bir. Sosyalistlerde gerekli darbeyi yediler.

Bir başka örnek POL-DER, POL-BİR. POL-DER 17 bin üyeli bir mesleki örgüt. POL-BİR ise 700 üyeli bir faşist örgüt. POL-DER polislerin örgütlenme özgürlüğünü, çeşitli mesleki haklarını savunuyor. POL-BİR ise faşist cinayetlerin yardımcısı, çok zamanlarda cinayetlerin faili.

Sağ basın uzun süredir POL-DER'e saldırıyor. Kapatılması için feryad ediyor. Ve sonunda POL-DER "afiş astığı için" kapatılıyor. Ama gene bire, bir mantığı içinde. POL-DER'le birlikte POL-BİR'de kapatıldı. POL-BİR'in kapatılmasından iki üç gün sonra bu kez TEM-BİR diye yeni bir örgüt kuruldu. Faşistler için örgüt kurmak kolay 3-5 katili bir araya getirince örgüt olur.

POL-DER'in kapatılması örgütlenme özgürlüğüne inen bir yeni darbedir. Ve daha önemlisi sağın baskısı karşısında Ecevit hükümetinin geri adımıdır, aynen Edernekapı yurdu olayı gibi.....

Örgütlenme özgürlüğüne inen darbe POL-DER'le bitmiyor. Sağ basın, Demirel, Türkeş ve hükümet ortağı Feyzioğlu bağırıp duruyor : TÖB-DER ve diğerleri de kapatılsın. TÖB-DER en yaygın örgütlenmeye sahip bir örgüt Şimdi boy hedefi o. Kapatılırsa belki ÜLKÜ BİR'de kapatılabilir. Gene bire, bir

Bire, bir mantığı faşizme yarar. Çünkü bir yanda kapatılan örgüt kitleleri kucaklamış bir örgüt, yani halkın örgütlenmesi, diğer kapatılan ise 3-5 faşistin "örgütü". Daha doğrusu bir cinayet şebekesi, bir halk düşmanı birliği,.

Ve, faşistler her defasında tedbirli.

İşte POL-BİR ve TEM-BİR. Işte ÜGD. Artık suyu kaynayan yüzlerce üyesi cinayet suçundan tutuklanan ülkü ocakları yerine " temiz" bir örgüt. Ülkü Ocakları eğer bir-iki devrimci Gençlik örgütüne karşılık kapatılırsa ÜGD gene ortada kalacak.

Örgütlenme özgürlüğü karşısında CHP' nin bu tutumu sağın çığlıkları karşısında geriye attığı her adım, örgütlenme özgürlüğüne indirdiği her darbe "umutları"bu alanda da biraz daha yok ediyor.

Devrimcilere düşen görev CHP'nin bu tutumunu teşhir etmektir. Kitlelere sınıf uzlaşmacılığını ve sonuçlarını göstermektir. Ama görev burada bitmiyor. Faşist saldırganlığa karşı CHP'yi daha tutarlı hale getirmekde bir başka görev. CHP'ye karşı bu ikili tutumun yanısıra daima gündemde olan görev ise faşist saldırganlığa karşı aktif kitle mücadelesinin gereklerinin yapılması.

KURTULUŞ

MEMUR ÖRGÜTLERİ ÜZERİNDE BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR

POL - DER KAPATILDI

Uzun bir süredir POL-DER'e yöneltilen baskılar ve saldırılar geçtiğimiz günlerde yeni bir düzeye ulaştı, POL- DER kapatıldı. POL-DER' in kapatılması, hükümetin faşizme karşı uzlaşıcı, faşist saldırı ve propagandaya karşı teslimiyetçi tavrına en iyi örneklerden biridir.

Faşistler CHP hükümeti kurulduktan sonra POL-DER'i boy hedefi seçmişler, sürekli POL-DER şubelerine, genel merkezine saldırmışlar, ateşe vermişlerdir. Yayınlarında POL-DER'li polislerin "ülkücü"lere saldırdığını, işkence yap-

Devamı: Say:5 St:3

Fahrettin Yılmaz'ın cenaze töreni faşist katillere güçlü bir cevap oldu.

Faşist katiller emekçilerin oturduğu kahveleri hedef gözetmeksizin tarıyorlar.

142 ile ilgili davalarda bilirkişi seçimini TYS, TGS ve TÜMÖD'ün yapması istendi

Türkiye Yazarlar Sendikası II başkanı Şükran Kurdakul basına yaptığı açıklamasında 141 ve 142 maddelerin düşünce özgürlüğüne aykırı anti-demokratik yasalar olduğunu vurgu-

Devamı: Say:5 St:8

UZEL'DE GREV BAŞLADI

- YAZI YAZAN 60 GREVCİ İŞÇİ POLİSLER TARAFINDAN YERE YATIRILARAK ÜSTLERİ ARANDI VE GÖZALTINA ALINDI.
- GREV KARARI ALINAN 15 İŞYERİNDEN 7'Sİ GREVE BAŞLADI. 3500 İŞÇİ GREVDE.

Yiğit Uzel işçileri MESS'e karşı direniyorlar.

MADEN-İŞ'in MESS'e karşı grev kararı aldığı 15 işyerinden UZEL'de - de grev başladı. UZEL'le birlikte 7 işyeri greve başlamış oldu.

Bu arada MESS yaptığı bir açıklamada "grup sözleşmesi" konusunda bir ayrılık olmadığını belirtmiş ve 3 Şubat tarihli sözleşmenin şartlarının yeni işyerlerine göre ayarlanarak anlaşma yapmaya hazır olduklarını bildirmiştir.

MADEN-İŞ'in bu yeni grev hareketi dikkatle izlenmeli ve yeni bir "uzlaşma"ya olanak tanınmamalıdır. Açık bir gerçektir ki MADEN- İŞ 250 günlük birinci MESS grevinde olduğu gibi bu defa da "uzlaşma" olanaklarını arayacak ve ilk fırsatta sınıf uzlaşmacılığının gereğini yapmak isteyecektir.

Maden-İŞ Yönetici kliğini buna zorlayan şartlar çok. Bir taraftan DİSK içinde hesapları var. İkincisi MESS'in desteği ile giderek karşısında palazlanan sendikalar var Yakın zaman önce OTO-MOBİL-İŞ ve bugünler-

Devamı: Say:5 St:5

KAHROLSUN EMPERYALİZM

IMF defol !

EMPERYALİZMİN YENİ-SÖMÜRGECİLİK DÖNEMİNDE EN ÖNEMLİ SÖMÜRÜ ARAÇLARINDAN BİRİ DE IMF'DİR. IMF'NİN YARI- SÖMÜRGE ÜLKELERE VERDİĞİ KREDİLER, EMPERYALİZMİN BU ÜLKELERİ SÖMÜRMESİNİ VE KONTROLU ALTINDA TUTMASINI SAĞLAR. EMPERYALİZM BU KREDİLERİ VERMEK İÇİN KOYDUĞU ŞARTLARLA YARI-SÖMÜRGE ÜLKELERİ EKONOMİSİNDEN POLİTİKASINA KADAR İSTEDİĞİ GİBİ YÖNETİR. BU KREDİLERİN FAİZLERİ VE BUNLARIN KULLANILMA YERLERİNDEN (YABANCI SERMAYELİ YATIRIMLAR-İTHALATLAR) ELDE EDİLEN KARLAR EMPERYALİZMİN SÖMÜRÜSÜNE DAHİLDİR.

Pazar günü Türkiye'ye gelen IMF heyetinin amacı Türkiye'yi denetlemek, verilen kredilerin emperyalizmin çıkarlarına en uygun yerlerde kullanılmalarını sağlamaktır.

IMF heyeti, Türkiye ekonomisinin, emperyalizmin istediği istikrara (!) kavuşup kavuşmadığını kontrol etmektedir. IMF kredilerinin ilk kısmı, yeni kurulan sosyal-demokrat hükümet yeterli garanti verdiği için verilmişti. Bu garantiler yüksek boyutlu bir devalüasyon, bunun sonucunda, emekçi kitleler için son derece artan bir hayat pahalılığı ve bunlarla birlikte ücretlerin dondurulmasını içeriyordu. Böylece ekonomik sorunlar belli ölçüde çözülecek, ekonomi nisbi bir denge kazanacaktı .

Devamı: Say:5 St:1

Oligarşi bir yoldaşımızı daha katletti

—ANKARA

Mesut yoldaş Ankara'da Bahçelievler semtinde faşist katiller tarafından vurularak öldürülmüştür. O, Kürdistan'da sömürgeciliğe ve yerli gericiliğe karşı verilen mücadelenin en ön saflarında yer alan bir arkadaşımızdı. Kurtuluş gazetesininde kitlelere ulaşmasında aktif bir görev almıştı.

Cenazesi Kızıltepe'de bir törenle kaldırılmıştır. Cenaze töreninde yapılan konuşmada Mesut'un devrimci kişiliği anlatılmış ve Mesut'un katillerinden hesap sorulacağı vurgulanmıştır.

Kürdistan'da gelişen devrim mücadelesi, tüm işbirlikçi güçlerin ve sömürgeci oligarşinin oyunlarına rağmen ergeç zafere ulaşacaktır. Mesutların kurtuluş bayrağı daha da yükseklere çıkarılacak ve özgür demokratik bir Kürdistan ile Bağımsız bir Türkiye mutlaka yaratılacaktır.

Gençliğin Mücadelesi Engellenemez

- YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİ DİSİPLİN CEZALARIYLA ENGELLENMEK İSTENİYOR

İş başındaki hükümet Milli Eğitim Bakanlığına bağlı tüm yüksek okulları kapsayan " öğrenci disiplin yönetmeliği"ni yeniden düzenlemiştir. Bu yönetmeliğe göre disiplin cezaları arttırılmış ve ağırlaştırılmıştır.

Yeni yürürlüğe giren yönetmeliğe göre, "sözlü, yazılı ve benzeri şekillerde yayın yapmak, forum, direniş, yürüyüş, boykot ve işgal gibi kişisel yada toplu eylemler düzenlemek devlet ve rejim aleyhine işlenmiş bir suçtur" Ve suçu sabit görülenler

Devamı: Say:5 St:8

TEKSTİL KONGRESİ YAKLAŞIRKEN

TEKSTİL MUHALEFETİNİN BUGÜNÜ

Şimdiki büyük kongreye gelinirken ittifaklar söz konusu idi. Vatan partililerin ve SGB' lilerin başını çektiği muhalefet Edirne ve uyduruk Beyoğlu kongrelerinden sonra bir "merkez- muhalefet" ittifakını düşünüyordu. Bu gaflete düşmüştü. Bu iddiayı dıştalayan muhalefet unsurları yalancı olur; bunu kanıtlarız ve sergileriz.

26 Haziran pazar günü Bakırköy kongresine gidildi. Kongrede " muhalefet" en büyük güç olarak görüldü, bu bir gerçek. Bu gücünü kullanamadı, bu da ayrı bir gerçek. Bakırköy kongresi somut bir netice getirici olmasa da, en azından muhalefeti ittifak

Devamı: Say:5 St:6

İLERLEMECİLERİN «MUHALEFETİ»

Yaklaşan Tekstil Genel Kuruluna " muhalefet" olarak girecek gruplardan birisi de "İlerlemeciler"denen sınıf uzlaşmacıları. DİSK Genel Kuruluna kadar, TEKSTİL Sendikasında bugün her türden üç kağıtçılıkla suçladıkları Genel Merkez yöneticileri ile birlikte çalışanlar, şimdi aynı yönetime karşı "amansız" bir muhalefet (!) sürdürüyor. DİSK içinde tasfiyeci politikalarını geçmişte TEKSTİL Genel Merkez yöneticisi RIZA GÜVEN ve yardakçıları ile birlikte tezgahlayanlar, kendileri tasfiye olunca, demokrasi havarisi kesildiler işçi sınıfının başına. Açlık grevleri , Politika gazetesinde yoğun ajitasyon ve oldu

Devamı: Say:5 St:9

Tekstil genel kurulu öncesi "T.K.P." ve Sosyal Demokratların DİSK'teki oyunları

DİSK'in 5. Genel Kurulundan sonra bu Konfederasyonun yönetiminegelen "İlerlemeciler", bir yandan CHP ile flört ederken, bir yandan da DİSK'i tepeden inme yöntemlerle "TKP" lileştirmek için olağanüstü çabalar harcadılar. CHP ile flört ediyorlardı; çünkü, onlar için CHP "sosyalizme açılan pencere" olan "ileri demokratik düzen"i gerçekleştirecek, 141-142 kalkacak, "TKP" mülteciler partisi ol-

Devamı: Say:5 St:4

EMAŞ İŞÇİLERİNİN ZAFERİ

Avcılar'da Memduh Üretmen'e ait EMAŞ adlı işyerinde çalışan işçiler, yıllardan beri sarı sendika Tek Met-İŞ' in gözyumması ile patron sömürüsü altında inlemekteydiler.

Tek Met-İŞ gibi sarı sendikaların işçi sınıfının kurtuluşunda aşılması gereken birer engel olduğunu kavrayan öncü işçilerin önderliğinde EMAŞ işçileri bu sarı sendikadan istifa ederek devrimci Tüm Döküm-İŞ çatısı altında örgütlendiler. İşçilerin devrimci bir sendikada örgütlenmesini istemeyen işveren Memduh Üretmen ve işçi düşmanı avukatı Hüseyin Yarsuat ile avukatın polis eskisi ortağı, meşhur grev kırıcısı polis eskisi ortağı Ilgız Aykutlu'nun tüm çabalarını boşa çıkaran EMAŞ'ın devrimci işçileri, Galip Köklü, Tamer Erdoğan ve Mehmet Köklemez adlı arkadaşlarının işten atılmasına karşı da mücadelelerini sürdürüyorlar.

Daha önce de iki kez sarı Tek Met-İŞ sendikasından ayrılmak isteyen işçiler Maden-İŞ sendikasının yanlış tutumu ile mücadelelerinde başarıya ulaşamamışlardı . Fakat, bugün Tüm Döküm-İŞ sendikasının doğru önderliğinde mücadelelerini sürdüren EMAŞ işçilerinin yarıdan fazlası patronun tüm baskılarına karşı Tek Met iş'ten ayrılıp Tüm Döküm-İŞ'te örgütlenmiş-

Devamı: Say:5 St:2

Enerji İşkolu Memurları Birleştirme ve Dayanışma Derneği (ENERJİ DER) ANKARA ŞUBESİ, Mersin'de kurulması için hazırlık çalışmaları sürdürülen Akkuyu Nükleer santralının kurulmasına karşı çıkarak aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.

TÜRKİYE KOBAY DEĞİLDİR !

"Ülkemizde siyasi iktidarlar ve iş adamları "Olmayan enerji en pahalı enerjidir" yorumuna dayanarak "ne pahasına olursa olsun enerji olsun" anlayışı ile egemen azınlık yararına uygun bir enerji politikasının takip edilmesini sağlamışlardır.

Ülkemizdeki su potansiyelinin ancak %10'ndan yararlanılırken linyit rezervleri için sağlıklı çalışmalar yapılmazken, dışa olan bağımlılığımızı artıran ve bir avuç sermayedara kısa vadede elektrik enerjisi bulmak amacıyla fuel-oil ve motorine dayalı santralların kurulması yoluna gidilmiştir. Bu politika ülkemizi enerji alanında tam bir çıkmaza sürüklemiştir.

Bugün ülkemiz nüfusunun %50'si hala elektriksizdir. 1977'de köylerin %72,2'si karanlıktadır. Üretilen elektrik enerjisinin %75'e yakını sanayide ve %13'ü mesken içi hizmetlerde kullanılırken, ülkemizin girdiği enerji darboğazında, siyasi iktidarlar; üç beş sanayiciye daha fazla elektrik enerjisi bulmak amacıyla TV yayın sürelerinin kısaltılması, evdeki lamba sayısının azaltılması gibi aslında hiçbir tasarruf getirmeyecek olan bu tip önerilerle halktan özveride bulunmalarını istiyorlar.

Bugün, ülkemizi enerji çıkmazına sokan "Petrole dayalı enerji politikası" uygulamasında olduğu gibi yeterli, ciddi, ve bilimsel bir araştırma yapmaksızın, maliyetleri çok yüksek, finansman, teknoloji ve kullandıkları hammadde yönünden tamamen dışa bağımlı Nükleer Santrallardan birinin Mersin'de kurulma hazırlıkları yürütülmektedir.

Dünya doğal Enerji kaynaklarının 2000 yılından sonra tükeneceği bilimsel olarak bilinirken; nükleer teknolojiye karşı çıkılamaz. Ancak, ülkemizdeki doğal kaynakların henüz ne kadar olduğunun bilimsel tespiti yapılmadan, doğal kaynaklarımızın büyük bir kısmından bu alanda faydalanılmazken, nükleer teknolojiye karşı çıkmak değil; Türkiye'de yapılan santralın zamanına karşı çıkmak gerekmektedir. Akkuyu Nükleer santralinin 1985-86 larda devreye gireceği planlanmaktadır. Oysa 1985'lerde su potansiyelinden yararlanma oranı %30 olacaktır.

Çok uluslu şirketlere bağımlı Nükleer Santraller şu anda teknolojik yönden olduğu gibi ayrıca santralin çalışmasını sağlıyacak uranyum nedeniylede dışa bağımlı kalacaktır. Beş yılda ithal edilecek uranyum için 100 milyon dolar, uranyumu tekelinde bulunduran çok uluslu şirketlere ödenecektir. Bu konuya ilişkin olarak TEK ve Maliye Bakanlığı arasında toplantı yapıldığı bilinmektedir.

İleri kapitalist ülkeler kendi sahip oldukları doğal kaynaklarının geliştirilmesini öngörürken, diğer taraftan nükleer enerjiye ilişkin teknolojilerini geri bıraktırılmış ülkelere pazarlıyarak hem kâr etmektedirler; hem de geri bıraktırılmış ülkeleri deney alanı olarak kullanmak amacındadırlar. Bunun için ileri kapitalist ülkeler doğal enerji kaynaklarını olduğundan az gösterirken, bu kaynakların kullanılmasının önüne çeşitli engeller çıkararak, geri bıraktırılmış ülkelerinükleer enerjiye yönlendirmeye çalışmaktadırlar.

Sorun çevre sağlığı ve kirliliği yönünden ele alındığında; nükleer enerji üreten santralların bugün insanlara, hayvanlara, çevreye, dolayısıyla tüm doğaya büyük zararlar verdiği bilinmektedir. Bu tür santrallerin çevresinde 1-2 kilometre çapında bir daire boş bırakılmakta ve bu alan yerleşim bölgesi dışında kalmaktadır. Ondan sonraki 18 kilometre çapındaki alanda ise nüfus yoğunluğunun düşük olmasına özen gösterilmektedir.

İncelenen verilere göre santral nedeniyle deniz kirlenmesi İskenderun'dan Antalya'ya kadar yayılabilmekte, ve Akdeniz kıyılarımızın doğası ve turizmine büyük darbe vuracağı iddia edilmektedir.

Diğer yandan bilim adamlarının ve halkın baskıları sonucunda pek çok ülkede nükleer santralların yapımından vazgeçilmiştir. Örneğin kendiülkesinde bu santralların kurulmasına parlamento kararı ile izin verilmeyen Fransa, elindeki santralları geri kalmış ülkelere satmaya çalışmaktadır. Atom Santrallarının hiçbir tehlike getirmediğipropagandasını yapan Fransa'nın Akdeniz kıyılarında tek bir Nükleer Santralı yoktur. Federal Almanya'da kamuoyunun tepkisi nükleer santralın kurulmasını mahkeme kararıyla yasaklatmıştır. Japonya Minimata'da nükleer santralın artıkları yüzünden, binlerce çocuk sakat kalmış, hayatını kaybetmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde Nükleer Santrallarla ilgili yasalar bu santralları açık denizlerde adacıklar oluşturarak yapmayı zorunlu bırakmıştır.

Oysa ülkemiz gibi denizlere kanalizasyon dökülmesini bile önleyemeyecek kadar çevre korunması yasalarından yoksun bir ülkede Nükleer kirlenmeye karşıhiç bir önlem alınmadan bu santralların yapımı çalışmaları, tam anlamıyla ülkemize, doğasına ve insanına karşı girişilmiş bir saldırı anlamındadır.

Sonuçta;

Ülkemiz çıkarlarına uygun enerji politikası ancak kendi doğal kaynaklarımıza bağımlı ve bu kaynaklaren uygun şekilde kullanacak bir enerji politikası ile mümkün olacaktır. Bu da ancak halkın kendi iktidarı ile olasıdır.

Kendi ülkelerinde kamuoyunun büyük tepkileri ile karşılaşıp; ülkemizi bir sömürü alanı, doğamızı ve insanlarımızı bir kobay gibi deney aracı olarak kullanma girişimine tüm yurtsever, ve demokratları karşı çıkmaya çağırıyoruz.

GERÇEK

ECEVİT DEMOKRATİK HAKLARA SALDIRIYOR.

12 Mart faşist muhtıra darbesinin ardından toplumsal muhalefet kan ve baskıyla ezilmiş tüm demokratik haklar askıya alınmıştı. Bunlardan amaç sömürüye ve baskılara karşı hiç bir sesin çıkmamasını sağlamaktı. İşte Ecevit'in demokrasi şampiyonluğu bu ortamda gün ışığına çıktı. Emekçi kitleler önünde, gaspedilen hak ve özgürlüklerin tek savunucusu olarak gözüktü. Bu durum Ecevit'i kitlelerin umudu durumuna yükseltti.

Ecevit kitlelerin düzene olan hoşnutsuzluklarını kendipotasında eritmek amacıyla enkeskin anti-faşist kesiliverdi. Seçim propagandalarında "hesap sorulacağını, faşistlerin, devlet ve eğitim kurumlarından sökülüp atılacağını vb. tedbirleri alacağını "anarşi"-nin kaynağının belli olduğunu ve bunun kutulacağını" belirtiyordu. 12 Mart'ın 1. ve 2 MC'lerin zulmünden bunalmış emekçi kitleler için artık o gerçek bir kurtarıcıydı.

Umud'un hükümet olduğu günlerde yayına başlayan KURTULUŞ'un değerlendirmesi kısaca şöyleydi: Yeni kurulan hükümet oligarşinin reformist siyasetinin temsilcisidir. VE oligarşi tarafından yönlendirilmektedir. Görevi oligarşiyi içini düşmüş olduğu bunalımdan kurtarmak ve rahatlatmaktır. Diğer yandan "toplumsal barış" "halkın iktidarı" gibi soyut laflarla emekçi kitleleri peşinden sürüklemek ve düzene tepkileri pasifize etmektir. Hükümet faşizme karşı kararlı bir mücadele yürütemez, teslimiyetçi bir politika izlemektedir. Faşizme karşı kararlı mücadelenin önderi işçi sınıfı ve sosyalistlerdir, denilmekteydi. Bu doğrultuda yapılan propaganda ve ajitasyonumuz tepkiyle karşılanmış ve hükümeti yıpratma olarak nitelenmişti. Yani hâlâ onda olmayan şeyler ona vehmedilmekteydi.

Fakat, hayat proletarya sosyalistlerini doğrulamış ve doğrulamaktadır. Hükümetin IMF ye teslim olarak aldığı ekonomik tedbirler ortadadır. Emekçi kitlelerin sırtına bindirilen ekonomik tedbirler ortadadır. Konumuz bu olmadığı için değinmeyeceğiz. Ayrıca bunlara ilişkin çok şey yazdık. Hükümetin faşizme karşı mücadelede teslimiyetçiliğine gelince bu çok bariz bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Dünün keskin anti-faşisti Ecevit, söylediklerini unutmuştur. Hesap sorulacağını, "anarşi" nin kaynağının belli olduğunu kaynağının kurutulacağını" söylerken bugün, hem sağa, hem sola karşıyız diyerek, esasta sola karşı mücadele açmıştır.

Ulkü ocaklarının işlediği cinayet ve katliamlar belirlenmişken bu faşist saldırı odağı kapatılmamakta ve demokratik örgütler kapatılmaktadır. Hemde faşistlerin oluşturduğu kamu oyu sonucu! Bunun en son örneği POL-DER'in kapatılması ve üyelerinin açığa alınmasıdır. Hem muhalefetteyken bu örgütlenmelere övgüler yağdıracaksın ve mücadele edilmesi gerektiğini öğütleyeceksin diğer taraftan hükümet olduğunda faşistlerin oluşturduğu kamuoyu sonucu kapatacaksın. Pes doğrusu. Faşistlerin devlet kurumlarından sökülüp atılacağını söyleyip ardından 12 Mart'ın işkenceci başlarından kontr-gerillacı Ümit Erdal'ın önemli ve aktif bir görev olan Emniyet Genel Müdürlüğünde Şube Müdürlüğüne atanması POL-DER'in kapatılmasıyla ne güzel bağdaşmaktadır.

Yüksek Okullar Disiplin Yönetmeliğinin değiştirilmesi Cezaların arttırılması gibi bir tedbirin anti-faşist mücadeleyi engellemek olduğu çok açık birşeydir. Yurtsever, devrimci yüksek okul gençliğini faşizme karşı mücadeleden cezalarla yıldırmak ne kadar kararlı bir anti-faşistlik değil mi?

Açıkçası Ecevit hükümeti Demokratik örgütlenmelere ve disiplin cezalarının artırılması vb. tedbirlerle demokratik haklara saldırmakta faşistlerle mücadeleyi bir kenara bırakmaktadır. Artık bunlar o kadar net bir hale gelmiştir ki, Ecevit'in aldığı tedbirlerde hep olumlu ve halkın çıkarına şeyler olduğu yorumlarını, bıkmadan anlatan Cumhuriyet yazarları bile onu açıkça savunamamaktadırlar. Yermektedirler. 8 Temmuz tarihli Cumhuriyet'te Oktay Akbal:

"Ama faşist çeteler her zamankinden daha özgürdürler, cinayet işleyenler kent sokaklarında, alanlarında cirit atıyorlar. Kolluk güçleri yetersiz, savaşım veren polisleri tutuklamak, derneklerini kapatmak, hükümetin yaptığı bu, yalnız!... Bunda mantık varmı? sağ duyunun izi var mı?" demektedir

Proletarya sosyalistleri başından beri sürdürdükleri politikaları doğrultusunda daha kararlı adımlar atarak demokratik haklara karşı girişilen saldırıları göğüsleyecek ve faşizme karşı eylem birliği sağlanması için ellerinden geleni yapacaklardır.

ÇALIŞMA SORUNLARI

KIDEM TAZMİNATI

KİMLERE ÖDENİR

VE NASIL HESAPLANIR ?

Kıdem tazminatına hak kazanmak için aynı işyerinde veya aynı patronun değişik işyerlerinde en az bir yıl çalışmış olmak gereklidir. Aynı işyerinde en az bir yıl çalışmış olan ve;

1-İş yasasının 13. maddesine göre işten atılan işçilere,

2-Askere giden işçilere,

3-Emekli olanlara,

4-Ölen işçinin ailesine,

5-İş yasasının 16. maddesi gereğince haklı bir nedene dayanarak istifa eden işçilere,

6-İş yasasının 17. maddesinin 1 ve 2. bendleri gereği, sağlık nedeni ile veya yasada sayılan sebepler yüzünden bir haftadan fazla süre için işe gelemeyen işçilere kıdem tazminatı ödenmesi gerekmektedir.

"Ödenmesi gerekmektedir" diyoruz, çünkü patronlar, yasanın saydığı ve tazminat ödenmesini zorunlu kıldığı bu hallerde bile, kanunun çeşitli boşluklarından yararlanarak veya hileli yollarla, sahtekarlığa başvurarak işçilerin tazminatını ödememektedirler. Bu yolları ve nelere dikkat edilmesi gerektiğini, daha önceki sayılarımızda yazmıştık.

Yasada sayılan sebeplerden birine dayanmaksızın kendi isteği ile işten ayrılan işçiye kıdem tazminatı ödenmez. Yine yasaya göre, işyerinin başka bir patrona devredilmesi halinde kıdem tazminatı yanmaz, eski patronun zamanında çalışılan süre de kıdem tazminatının hesabında gözönünde tutulup raporlu geçen istirahat süreleri de kıdem tazminatının hesabında gözönünde tutulur.

Kıdem tazminatı, işçinin biryıl içinde aldığı ücret ve sosyal yardımların (bu yardımlar para olarak verilmiyorsa, para olarak karlığının) bir aya düşen miktarının bulunması, bu bir aylık ücretin işyerindeki kıdem tazminatı süresine göre (her yıl için 30 gün üzerinden veya sözleşme ile arttırılmışsa sözleşmedeki gün miktarı üzerinden) arttırılması ile bulunur Örnek verirsek:

Aylık ücret	4.000Tl.(Brüt)	4.000Tl.
İkramiye	3 maaş(yılda 12.000)	1.000 "
Yakacak yard.	6.000Tl.	500 "
İzin harçlığı	1.200Tl.	100 "
Yol parası	Çalışılan gün.5 Tl.	125 "
Yemek parası	" " 30 Tl.	750 "
İş elbisesi	2 takım (500er liralık)	83 "
Çocuk yard.	2 çocuk 50 şer lira	100 "
vb.	Toplam :	6.658 Tl.
vb.		

Yukarıdaki usulle bulduğumuz 6658 TL. kıdem tazminatının hesabında esas alınacak aylık ücrettir. İşçinin kıdeminin 3 yıl olduğu ve işyerinde sendikada olmadığından, her yıl için 1 aylık (30 günlük) yasal süre üzerinden hesap yapacağımızı farzedersek, işçi;

6658 x 3 = 19.974Tl. kıdem tazminatına hak

Devamı: Say:5 St:3

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir

FAŞİST DEVLET 2

Tekelci burjuvazinin yükselen devrimci proletarya hareketine karşı tam boy bir reaksiyon hareketi olan faşizm herşeyden önce proletaryanın dünya görüşüne karşı bir alternatifmiş gibi idealist felsefenin çeşitlerinden biri olan faşist ideolojiyi dikmeye çalışır. Bu esas olarak emperyalizm çağında burjuvazinin başlıca iki eğilimine temel sağlayan idealist felsefenin sosyal demokrasi (reformizm) ve şoven-milliyetçi faşist ideoloji olarak belirlenen çeşitlerinden biridir.

Daha önceki gerici hareketlerden farklı olarak tekelci burjuvazi; ilerici hareketi ezmek ve durumunu sağlamlaştırabilmek için genişbir kitle desteğine sahip olmak zorundadır. İşte yukarıda sözünü ettiğimiz faşist ideoloji, toplumun her katından gelen ve dolayısıyle çıkarları birbirinden son derece farklı olan insanları bir araya getirmenin araçlarından birisidir. Böylece, bir yandan gelişen toplumsal muhalefete karşı kitle desteğine sahip alternatif yaratılmış olurken, bir yandan da bu muhalefet bölünerek gücü zayıflatılmış olmaktadır.

Mevcut devlet aygıtının ötesinde, tabandan gelen bir gericilik hareketi olarak toplumun her organizmasına işlemeye ve örgütlemeye çalışan faşist hareket, kitle desteğini sağlamada faşist ideolojinin bir gereği olarak açık şiddeti de biraraç olarak kullanır. İçinde bulunulan krizin derinliğine ve devletteki faşisteğilimin gücüne bağlı olarak uygulanan açık şiddet, yalnızca devlet tarafından uygulanmaz, bunun yanında doğrudan doğruya kitlelerin içinde yeralan faşist grupların kitleleri yıldırma, onlara kuvvet gösterisi yapmak biçiminde deortaya çıkar. Bu şekilde tekelci burjuvazi, mevcut devlet aracılığıyla gerçekleştirdiği parça bölük savunma tedbirleri yetmediğinde; muhalefeti burjuva kanatlarıylabirlikte toptan ezerek yeni bir koruma aracını kitle desteğiyle yaratmış olmaktadır.

FAŞİZM, ÇAĞIMIZDA OLİGARŞİLERİN SÜREKLİ BİR DEVLET BİÇİMİ DEĞİLDİR, AMA SÜREKLİ BİR EĞİLİMİDİR. Bu özellikle demokratik devrimini tamamlamamış bizim gibi ülkelerde ağır basmaktadır.

Faşist hareket ideolojisinin bir gereği olarak örgütlenmesinde "en üstün" olan "başbuğ"un "en üstte" olması gerektiğini, en doğru kararları ancak onun alabileceğini söyleyerek "Tek Lider"e mutlak itaatı şart koşar. Burada demokrasinin zerresi yoktur En üstte "tek lider" ve buna bağlı olan faşist örgütlenmeler vardır.

Faşizm, tek amacı olan sömürü ve soygun düzeninin korunmasını ya da bir başka deyişle tekelci burjuvazinin proletarya ve diğer emekçi sınıf ve tabakalar üzerindeki yerinin korunmasını sağlamak için tam bir merkeziyetçilik içerisinde örgütlenip, bu örgütler aracılığıyla geniş kitlelerin düzene muhalefetini peşine takmak için geniş bir kitle ajitasyonuna girişir. FAŞİZMİN ÖRGÜTLENME KONUSUNDAKİ TEORİSİ MESLEKLEREGÖRE ÖRGÜTLENMEDİR. Bundan dolayı esas olarak öğrenciler, memurlar, doktorlar, öğretmenler, esnaflar, işçiler vs. için ayrı ayrı örgütler kurar. Buralarda ideolojik, ve pratik faaliyetini sürdürür. Faşist yapının oluşturulması bir faşistleştirme dönemini gerektirir. Faşistleştirmenin ulaştığı boyutlar, faşist hareketin kitle gücünün ölçütü olur. Faşistleştirme eylemi aynı zamanda devlet bürokrasisi, ordu ve polis içerisindede sürdürülür. Çünkü, iktidarı eline alacak olan faşist parti eski devletin unsurlarını aynen koruyarak iktidarını sürdüremez.

DEVLET AYGITININ "TEK LİDER"İN EN ÜSTTE OLDUĞU VE BUNA MUTLAK İTAAT EDEN FAŞİST ÖRGÜTLERİN BUNUN HEMEN ALTINDAYER ALDIĞI BİR YAPI İÇERİSİNDE YENİDEN ÖRGÜTLENMESİ GEREKİR. Ancak her faşist hareketin iktidara geldiğinde bu derece güçlü olması beklenemez. Hele yukarıdan aşağı gelişen faşist hareketlerde bu yapı darbeden sonra gerçekleştirilmeyeçalışılır. Bu durum yukarıdan aşağı gelişen hareketlerin aşağıdan gelen faşist hareketlere göre en önemli zayıflığını teşkileder.

Faşizmin örgütsel stratejisi, gençlik, ordu ve din kurumlarına dayanır. Faşist hareket kadrolarının büyük kısmını gençlikten çıkarırken polis ve ordu aygıtları içerisinde zaten varolan faşist eğilimleri daha da geliştirir ve din kurumlarını insanlarındini duygularını sömürmenin bir aracı olarak kullanır.

Böylece tekelci burjuvazi gelişen toplumsal muhalefeti ortadan kaldırmak ve kendi sömürü ve soygun düzenini sürdürebilmek için tabandan gelen bir şiddet ve gericilik hareketini kendi çıkarları doğrultusunda hareket ettirebilme olanaklarınıyaratmaya çalışmaktadır.

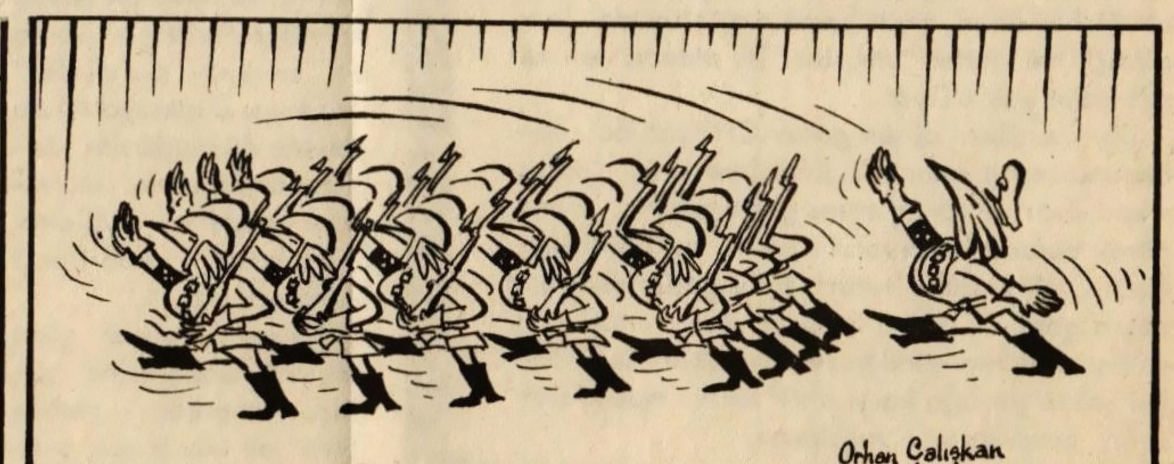
Faşist devletin herşeyden önce iki özelliğinden biri, ister aşağıdan yukarı ister yukardan aşağı elegeçirsin, devleti yeniden düzenlemesidir. İşte bundan dolayı faşist devleti diğer herhangi bir açık terörist diktatörlükten ayıran en önemli özelliklerden biri, sorunun sadece devlet içerisinde dönüp dolaşmaması faşist hareketle devlet arasındaki ilişkininkavranabilmesidir. Faşist devletin bir diğer özelliğide toplumsal muhalefeti tümüyle ortadan kaldırmaya yönelmesidir

Ancak bu iki özellik gerçekleştiğinde mevcut işleyiş yerini bir başka biçimde işleyişe bırakmış olacak ve böylece faşist devlet biçimi kurulmuş olacaktır.

HİTLERKEŞ' İN SERÜVENLERİ

FİLİSTİN HALKININ MÜCADELESİ İHANETLERİ AŞARAK YÜKSELİYOR

ABD Başkan Yardımcısı Mondale İsrail ve Mısır ziyaretlerinden sonra İsrail, Mısır ve ABD Dışişleri Bakanlarının Temmuz ayı içerisinde Londra da görüşme masasına oturmayı kabul ettiklerini açıkladı. İlkönce İsrail'de başbakan Begin'le görüşüp onu Londra'daki konferansa katılmaya "ikna" eden Mondale daha sonra Mısır'a gitti ve Enver Sedat ile konuşarak Londra'daki konferansın toplanmasını sağladı. Mondale Tel Aviv'de onuruna verilen biryemekte yaptığı konuşmada "İsrail'le aralarında bazı görüş ayrılıkları olduğunu ama İsrail'e ekonomik ya da askeri bir baskı yapmayı düşünmediklerini" bildirdi. "İsrail'in işgal ettiği topraklardançekilmesi ve Filistin'lilere hak tanınması konusunda herhangi bir gelişme oldu mu?" sorusuna da Mondale "açık konuşmak gerekirse, hayır." diye cevap verdi.

17 Temmuz'da Londra'da ABD Dışişleri Bakanı Cyrus Vance Mısır Dışişleri Bakanı Muhammet İbrahim Kamil ve İsrail Dışişleri Bakanı biraraya gelecekler. İsrail Dışişleri Bakanı Arap ve Filistin halklarının yakından tanıdığı bir isim. 1967 savaşının "kahramanı"tek gözlü Moşe Dayan. Moşe Dayan İsrail'de Filistin'lilere hiçbir hak tanınmamasını savunan bir kişi olarak tanınıyor ve İsrail politikasında Siyonist-militaristlerin oluşturduğu Şahinler kanadından.

Amerikan emperyalistleri bölgedekikuklalarını masaya oturtmakla kendi lehlerine bölgede bir barış sağlayabileceklerini sanıyorsa aldanıyorlar. İsrail işgal ettiği bütün topraklardan çekilmedikçe, Filistin halkının Devrimci-Demokratik talepleri, Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkı, bağımsız bir devlet kurma hakkı kabul edilmedikçe, Ortadoğu'da kalıcı bir barış sağlanamaz. Bu devrimci demokratik hak ve taleplerin emperyalistler ve onlarınbölgedeki işbirlikçilerince kabul edileceğini sanmak hayal olacaktır. Çünkü bu, ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarlarını koruyacak bir ileri karakol olarak kurdurduğu kukla İsrail devletinin varlığıyla çelişir. Ve artık bölgede ABD emperyalizminin işbirlikçisi tek başına İsrail siyonistleri değildir Mısır Başkanı Enver Sedat'da kendisini Amerikan emperyalistlerinin kucağına atmış, Filistin halkının taleplerini gözardı etmiş ve böylece Arap halklarının davasına ihanet etmişti. Bu son "barış konferansı" Sedat'ın hainliğinintescil edilmesi olacak.

Filistin halkının kurtuluş mücadelesini bastırmak için bölgedeki tüm gerici güçler birleşiyorlar. Lübnan'da Falanjistler, Ürdün'de Kral Hüseyin Mısır'da Enver Sedat emperyalistler ve İsrail siyonistleriyle elbirliği içindeler.

Ama yanılıyorlar! Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi veren bir halk karşısındaki düşman ne kadar çok ve güçlü olursa olsun yenilmezdir! emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çabası bugüne kadar Filistin Kurtuluş mücadelesini durduramadı. Bundan sonra da durduramayacak.

Ortadoğu'da barış emperyalizmin güdümündeki konferenslarlade ğil, savaş meydanlarında kazanılacak. Filistin halkı bunun bilincinde hem "sınır" boylarında hem işgal altındaki topraklarda silâhlı mücadeleyi yükseltiyor. Barış ağacını öz kanıyla sulayarak büyütüyor. Yalnızca Ortadoğu'da değil bütün dünyada gerçek barış emperyalizmin çökertilmesiyle mümkün olabilir. Gerçek barış emperyalistlerce ihsan edilmez, uğrunda savaşarak kazanılır, Filistin Kurtuluş Mücadelesi bunu bir kez daha kanıtlıyor.

İSPANYA'DA FAŞİST HAREKET

İspanya sokakları gittikçe artan birhızla faşistlerin yeni gösterilerine sahne olmaya başladı. Sokak duvarları faşistlerin geleneksel işaretleri ve yazılarla doluyor.

Faşist gruplar içinde en etkini FUERZA NUEVA denilen grup Bu grup üyeleri yarı askeri üniformaları, ortadan ayrılmış saçları ile 1930'ların faşistlerini taklit ediyorlar. Sık sık yapılan miting ve yürüyüşler, devrimcilere yönelik saldırılar ile sayılarını arttırmak istiyorlar. Bu grubun ordu, güvenlik kuvvetleri ve kilise içerisinde Franko artığı destekçileri var. Ancak bu grubun toplumdaki etkinliği büyük değil Geçtiğimiz Haziran'daki seçimlerde oyların %0.47'sini aldılar. Ama bu tehlikenin ufak olduğu anlamına da gelmemeli. İspanyol hakimleri bugün içinter cihlerini faşistler doğrultusunda yapmıyor olabilirler. Ancak İspanya'da sınıf mücadelesinin keskinleşmesi ile hakim sınıflar kendilerini koruyabilmek, bir toplumsal devrim sonucu kapitalizmin yıkılmasını engelleyebilmek amacıyla ellerindeki son çareye, faşizmebaş vurabilirler. Ve öyle bir dönemde faşist hareket gelişmiş, gerek kadrolarıyla gerek yalan ve demagojisiyle peşinden sürüklediği insanlarla devleti ve toplumu yeniden örgütleyebilecek bir güce erişmişse, o zaman faşizme karşı mücadele son derece zorlaşacaktır.

İspanya'da, şu anda toplumun bir süsü durumunda olan bu hareket gelişebileciğiyolları bulabilir. Yalnız İspanya değil, bir çok ülkenin pratiği bunu çok açık gösteriyor. Özellikle Türkiye'de, başlangıçta ufacık bir grup olan faşistlerin nasıl belirli bir güç haline gelebileceğini gördük.

Faşizme karşı aktif bir mücadelenin, aynı zamanda onun yalan ve demagojisini teşhir ile birlikte hiç duraksamadan yürütülmesi gereği, dünya pratiğinin de gösterdiği acil bir sorun. Ve bütün ülkelerde bu belâyı bir daha geri gelmemek üzere yoketmek de faşizmin kaynağını, kapitalizmi kurutmakla mümkün.

FRANSIZ EMPERYALİZMİ: AÇIK İŞGAL POLİTİKASI

Fransız emperyalizmi dünya ölçüsündeki temel stratejik durumunu korumak ve Afrika kıtasındaki hammadde kaynaklarına elkoymak için, açıkça Batı'nın jandarmalığını yapıyor. Buna paralel olarak, emperyalizmin işbirlikçileri insanlarının işgücünü ve ürettikleri ürünleri, hiçbir ayırım yapmadan çokuluslu şirketlere teslim ediyorlar Böylece, ezilen halklar çokuluslu şirketler için kurbanlık koyunlar durumuna düşürülüyorlar.

Metropol ülke Fransa'nın, Afrikalı halklara hem silâhlı saldırısı, hem de ekonomik açıdan köleleştirmesi gibi ikili bir görünüm ortaya konmaktadır. ÇAD (TCHAD) bununacı bir örneğidir.

Çad, Kuzey'de Libya güneyde Merkezi Afrika İmparatorluğu, Güney Batı'da Kamerun, Batı'da Nijerya ve Doğu'da Sudan'la çevrili 1,3 milyon metrekarelik alanda kurulmuş bir ülkedir. Son derece çeşitli ve zengin yeraltı kaynakları vardır. Fakat kişi başına düşen yıllık ortalama 100 dolarlık gelirle dünyanın en yoksul ülkelerinden birisidir. Ülkenin güneyindeki iklim şartları, en başta pamuk olmak üzere bazı ürünlerin yetiştirilmesine elverişlidir. Zaten nüfusun bu bölgede yoğun olmasının nedenlerinden birisi de budur. Kuzey'de ise çöl iklimi hüküm sürer ve genel olarak halk, göçebe ve yarı-göçebe olarak yaşar, Bugün, Çad ekonomisinin hiçbir sektörü yabancı şirketlerin hakimiyetlerinden kurtulmuş değildir. 1970'de, eski Devlet Başkanı tarafından getirilen yatırımlar Yasası hala yürürlüktedir. Zaten ülkenin yağma edilmesine zemin hazırlayanda Yüksek Askeri Konsey'dir. Bu nedenle, ülkenin bütçesi ve ödemeler dengesi sürekli olarak açık vermektedir, enflasyon hakimdir ve bir Fransız Holdingine 50 milyar frank borçlu durumdadır. 1973 yılından başlayan bu borçlanma, 1975 yılına kadar 60 milyar frangı aşmıştır. Et ihracatı tekelini, Fransız PRODEL Şirketi elinde tutuyor. Bu Fransız tekelinin, 1974'de ihraç ettiği et miktarı 642.735 tonu bulmuştur. Oysa, Çad'da yüzlerce insan açlıktan ölmektedir. Çad sanayisinin bütün dallarına yabancı ve özellikle çokuluslu şirketler tarafından el konulmuştur

Devamı: Say:5 St:2

IMF ve PERU

Peru'daki askeri diktatörlük ülkenin içinde bulunduğu ağır ekonomik krizden kurtulabilmek için son umudu olan IMF'nin vereceği kredileri bekliyor. Peru gırtlağına kadar emperyalist ülkelere borçlanmış durumda. İhracat gelirlerinin %60'ını dış borçlarını ödeyebilmek için kullanıyor. Toplam dış borçlanması 8 milyar 300 bin doları bulan Peru IMF ile bu ay içinde görüşmelere başlıyor.

Peru, Türkiye gibi ödemeler dengesi sürekli açık veren ülkelere emperyalistlerin önerdikleri, sürekli yeni borçlar almak. Bu borçları da IMF, Dünya Bankası gibi kuruluşları aracılığıyla verirler. Ekonomik iflasın eşiğindeki ülkeler bir "kurtarıcı melek" görünümündeki IMF nin borç para vermek için önerdiği tekliflerle karşılaşırlar.. Bunlar ülkedeki ekonomik bunalımın yükünü işçi ve emekçi sınıflara yıkmayı öneren emperyalistlerin ülkeye girişini kolaylaştıran ve büyük ölçüde devalüasyon isteyen tekliflerdir. Bunlar kabul edilip borç alınsa bile bu, köklü bir çözüm olmaz, birkaç yıl sonra ülke bu yeni dış borçlarını ödeyebilmek için yine emperyalistlere el açar.

Kurulan bu tezgah hep emperyalistlere yontar. Dışardan alınan borçlar ülkedeki hakim sınıfları biraz olsun ferahlatırken, yükün tümünü IMF'nin de önerilerinin kabulüyle sırtında taşıyan işçi ve emekçiler hiç rahat yüzü görmez giderek sefaletin ve yoksulluğun batağına daha çok gömülür.

IMF hep adeti olduğu gibi Peru'dan da ekonomisini yeni baştan düzenlemesini, rasyonalize etmesini (yani kapitalistlerin ve uluslararası tekellerin yararına "akılcı" bir biçimde düzenlemesini) ve kemerleri sıkma politikası uygulamasını istiyor.

Ama Peru halkının kemerinde sıkacak delik kalmadı. Daha geçen ay fiyatlar % 60 arttırılmıştı. Enflasyonun giderek artan hızı frenlenememiş ve işsizliğin önü alınamamıştır. Bu, Peru'nun çalışan insanlarınıbüyük bir gerilime itmiş ve ülke çapında protesto gösterileri olmuştu.

IMF'nin yeni istekleri kabul edilirse ve böylece emekçilerin son lokma ekmeğine de el konursa Peru'daki toplumsal muhalefet alabildiğine gelişir ve askeri diktatörlüğün ayağının altındaki toprak iyice kayar. Bunu bilen askeri diktatörlük IMF'den şartlarını yumuşatmasını istiyor.. Hükümetin bu istekleri IMF tarafından kabul edilse de edilmese de Peru IMF'den borç almaya mahkum. Em

Devamı: Say: 5 St:3

BU KÖŞENİN KAHRAMANI İŞÇİ MEHMET DEVRİMCİ GENÇLERLE TÜRKÜ'DE SÖYLER ELBET

Otobüsten indirilen gençleri Emniyet Müdürlüğü'nün karanlık ve soğuk girişinde gene sıraya soktular. Çevreleri eli otomatik silahlı polislerle sarılmıştı. Hepsi içeri girince silahlı polisler kapıyı tuttu Sanki kaçmaya çalışan vardı!

Dipte bir masada adlarını, künyelerini yazmaya başladılar. Mehmet, bir ara öğrenci olmadığını çadır kuran gençlerle ilgisi bulunmadığını anlatmayı denedi, sonra hemen vazgeçti. İlk sözünü ağzına tıkamışlar, susturuvermişlerdi. Söz dinleyecek gibi değillerdi. Büyük bir öfke, büyük bir hınç içinde 270 kişinin kimliğini yazmaya koyuldular. Durum çok saçmaydı, ama gerçekti. Kimse suç işlememişti, suç yoktu ortada, yasa dışı bir eylem söz konusu değildi. Ama hepsi gözaltına alınıyordu işte. Futbol alanından, yani çadırların kurulduğu alandan çok uzaktaki spor salonu da taranmış, orda kim varsa getirilmişti. Salonda basket oynayanlar, başka bir salonda halk dansı çalışanlar, arkadaşını görmek için oraya gidenler, herkes, ama herkes ayrımsız aynı kaba konmuştu. Teknik Üniversite'nin bahçesinden geçen getirilmişti.

Üniversite kapalı değildi, öğrenim sürüyordu. Spor salonu kapalı değildi, her zamanki gibi öğrencilere açıktı. Üniversiteye giriş çıkış yasak değildi. Evet bütün bunlar serbestti, ama o sırada orda bulunmak kimilerince suç sayılmış, apar topar getirilmişlerdi. Mehmet, bu açık haksızlık karşısında biraz daha bilendi. Yasal bir direniş böyle bastırılıyor, açık bir üniversitenin bahçesinde, spor salonunda bulunmak gözaltıyla cezalandırılıyordu. Bu da cici demokrasimize hiç gölge düşürmüyordu!

Sonunda kimlik saptaması bitti. Bu kez herkesin kimliğini göstermesi istendi. Kızlar, erkekler birer birer kimliklerini göstermeye başladılar. Kimliği yanında olmayanlar başka bir yere ayrıldı. Zaman kavramı burada önemini yitirmişti. Saatler sonra bu işlemde bitti. Kimliği olanlar bir yere, kimliği bulunmayanları başka bir yere, kızlarıda başka bir yere kapadılar. Ordan oraya aktarma işlemi bitmemişti daha. Mehmet olanları artık ciddiye almıyordu. İşin ciddi yanı kalmamıştı. Adamlar koca bir kum saatiyle oynar gibi 270 kişiyi ordan oraya, ordan oraya aktarıp duruyorlardı.

Mehmet, kimliği bulunanlar arasındaydı. Koca bir berhaneye girdiler. son gelenlerdan sonra parmaklıklı demir kapı kapandı, üstüne de koca bir kilit vuruldu. Hemen yanlarındaki küçük odada da kızlar vardı. Korkunç derecede pis bir yerdi burası. Bir yanda çirkef suların içinden geçilip gidilen sözümona tuvalet vardı. Daha çok, havayı zehirlemeye yarıyordu. Yoğun bir amonyak kokusu ilk anda Mehmet'in genzini yaktı. Sonra buna da alıştı Mehmet.

Bu pis, havasız berhane yalnız bir pencerenin aralığından hava alacaktı. Pencerenin karşısına da bir duvar örülmüştü, Yandaki pencere ise bütünüyle örülüp kapatılmıştı. Tek oturulacak yer, bir duvarı boydan boya kaplayan iki katlı tahta ranzaydı. Ranzanın altı üstü de bir anda doluverdi. 40 kadar kızı çık, kimliksiz 20 kadar delikanlıyı da çıkar; geri kalan 210 kişi tıkılmıştı içeri, kolay mı Soluk almak çok güçtü. Neyse ki hava biraz serindi, yoksa bir de sıcak olsa, hiç dayanılmazdı. İlk anda herkes elini paketine atıp birer sigara yaktı. Sigarası olmayan başkasından aldı. Ortalığı bir de 200 kadar sigaranın dumanı kapladı. Soluk almak iyice güçleşti. Neyse ki çocuklar bunu acele örgütlediler. Öyle her isteyen, istediği zaman sigara yakamayacaktı. Sigaralar saat başlarında yakılacaktı. Küçük aksamalar dışında, uyuldu bu yasağa sigara zamanında iyice kirlenen hava, bir saat içinde ancak solunur duruma geliyordu zaten.

Mehmet, bir köşeye oturdu. Çevresini incelemeye başladı. Çocukların çoğunun elinde kitapları, defterleri, çantaları vardı. Mehmet'in eli ise bomboştu. Kitabın çantanın minder yerine geçeceğini hiç düşünmemişti şimdiye değin. Çocuklardan biri onada bir defter verdi. Mehmet üzerine oturdu. Yerin pisliği dayanılır gibi değildi yoksa. Oturur oturmaz duvarlar çarptı gözüne Ne yazılar yoktu ki duvarlarda... Her geçen kendi grubunun adını, kendi fraksiyonunun sloganını yazmıştı. Kazımıştı daha doğrusu. Yer kalmamıştı duvarlarda, Bir tarih olmuştu bu duvarlar. Akıncılar da ziyaret etmişti burayı, MHP'liler de...

Devamı: Say:5 St:9

dünyada DURUM

ECEVİT VE YENİ SÖMÜRGECİLİK

Ecevit'in dış gezilerinin tamamlanmasının üstünden epeyce bir zaman geçti. Bu gezinin Emperyalizmin "Yeni sömürgecilik" yöntemlerinin ülkemizde daha çok uygulama imkanı bulmasına imkan verdiğini bundan önceki yazılarımızda açıklamaya çalıştık. Demiştik ki, bu gezi sırasında kapalı kapılar arkasında yapılan anlaşmalar ve toplantılar sonucunda kredi kaynakları Ecevit hükümetine açıldı ve öncelikle ABD City Bank Mali tekel'i (çok uluslu şirketi) Türkiye'ye 400 milyon dolar kredi vermeyi kabul etti; aradan geçen zaman sonucunda bazı şeylerin açıklığa kavuştuğunu görüyoruz. Örneğin City Bank'a Türkiye'ye kredi vermesi için (İngiliz) BP ve Amerikan Mobil petrol tekelleri kefil olmuş, şimdi düşünüyoruz, Mobil ve BP Türkiye hükümetinin "sosyal-demokrat" politikasının dünya barışı ve Türkiye için hayırlı olduğunu düşünerek mi Ecevit hükümetine kefil oldu acaba? Yoksa başka birtakım hesaplarmı var, aslında böyle bir soruyu sormak bizce oldukça saflık sayılır, çünkü yeni-sömürgecilik ilişkilerinin ülkemiz için oldukça yoğunlaştığı yıllar içinde yaşıyoruz. Mobil ve BP hakkında fazla düşünmeye hacet yok; bu kredinin verildiği sıralarda Türkiye'de ülke içinde ATAŞ rafinerisi tartışmalarının gittikçe arttığı hepimizin dikkatini çekmiş olsa gerek. ATAŞ rafinerisinin en büyük hissedarları bu iki petrol tekeli MOBİL ve BP Türkiye hükümetinin kendilerine olan borcunu ödetmeye çalışıyorlar ve Enerji veTabii Kaynaklar bakanı da buna "kahramanca" göğüs geriyor. Aslında ABD'den alınan 400 milyonluk kredinin hemen hepsi ATAŞ rafinerisinin hissedarları olan BP ve MOBİL şirketlerinin borçlarını ödemeye harcanıyor, yani kısaca MOBİL ve BP kefil oluyorlar, Türkiye borç alıyor ve bunu yine MOBİL ve BP'ye ödüyor; borcun faizlerini ise Türkiye halklarının vergilerinden oluşan fondan karşılayacaklar.

ATAŞ'a gelince Türkiye hükümetlerinin ATAŞ a olan borçları 1,5 milyar lirayı bulmuş durumda; hükümet ise ATAŞ'ın kamulaştırılacağını söylüyor ama, daha ona olan borçları ödeyecek durumda bile değil. ATAŞ'ın sabit değerleri ne kadar tutar bilemiyoruz ama herhalde bu rakkamın çok çok üstünde bir miktar oluşturmaktadır, ATAŞ rafinerisi kendi kendini çoktan AMORTİ ettiği için bunun Türkiye hükümetine yüksekçe bir mebla ile satılması emperyalist tekellerin işine gelmektedir, ve hükümeti buna zorlamaya çalışıyorlar siyasi hesaplar söz konusu olduğu için hükümet yüksekten atıp dururken diğer taraftan bu tekellere "bize yardımcı olmalısınız" diye yalvarıyor.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanının yapacağı hiç birşey yok; son çare olarak belki yakın bir gelecekte geçici bir tedbir olarak benzin fiyatlarına bir zam yaparlar, fakat bu da seçim yatırımları açısından pek iyi bir puan olmaz, ama bu arada "sosyal demokrat" iktidar partisinin Ecevit'e muhalefet yapan kanadının başı Deniz Baykal'ın Bakanlığı sırasında gösterdiği başarısızlıktan dolayı siyasi hayatı önemli bir darbe yiyebilir; bu Ecevit'in parti içi politikasına da oldukça uygun düşmektedir.

Bir tarafta emperyalist tekellerin çıkarlarını korumak diğer tarafta bunu yaparken Türkiye halklarından gizli tutmak ve üstelik birde parti içi hesaplaşmalar için bu olaylardan faydalanmaya çalışmak, doğrusu Ecevit'e "acımamak" elde değil.. Eh bu da sosyal demokrat hükümetlerin tarihsel görevinin getirdiği bir zorluk. Bütün bu olaylar Avrupa ülkelerinde olsa idi başarı kazanma şansı oldukça yüksek sayılabilirdi ama Türkiye gibi geri bıraktırılmış bir ülkede bu tip olaylar halkların gözünde çabuk teşhir olmaktadır.

Hakim sınıfların gerçek sol muhalefetin karşısına çıkardıkları bu UMUT veya diğer bir deyişle görünüşte "sol"cu CHP oldukça çabuk iflas etmiştir ve gün geçtikçe de kitlelerin karşısında teşhir olmaktadır. Bu tahlili yaparken de diğer taraftan faşizmin tabandan gelen hareketlerinin yoğunlaştığını asla gözden kaçırmamak gerekir. Proletarya sosyalistleri reformcu sosyal demokrat hükümetleri kitleler içinde teşhir ederken diğer taraftan bu hükümetlerin partilerinin tabanlarının faşizme karşı mücadeledeki yerini çok iyi değerlendirmeli ve kurulması muhtemel anti-faşist cephe, birlik vs.. içinde bunların yerlerini iyi tahlil etmelidir, anti - faşist bir mücadele ile devrim mücadelesinin arasındaki ilişkiyi iyi değerlendirmeli ve faşizme karşı ittifakların nisbeten daha geniş olması gerektiğini unutmamalıdırlar.

ATAŞ rafinerisinin devletleştirilmesine gelince. Hükümetin bunu ateş pahasına satın alarak masrafı Türkiye halklarına yüklemekten öte yapabileceği pek birşey yoktur. Yapılması gereken ATAŞ rafinerisinin bedelsiz olarak kamulaştırılmasıdır ama bu da emperyalizme göbekten bağlı olanların harcı değildir. Hükümet ateş pahasına satın almadığı taktirde ülkemizdeki bütün çok uluslu ve emperyalizme bağımlı şirketler gibi ATAŞ sorunu da demokratik devrimin çözmesi gereken bir sorun olarak kalmaya mahkumdur.

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

EVE İŞE GİDEN KADINLARIMIZ

Ülkemizde, özellikle büyük şehirlerde görünen bir olgu var. Binlerce kadın emekçi, evlere işe gidiyor.

Bu kadınlarımız sabahın erken saatlerinde yola çıkıyor, kendi çocuklarını sokakta bırakıyor, başka çocuklara bakmaya gidiyorlar. Kendi evlerinin işlerini yapmaya vakit bulamıyorlar, başka insanların işlerini yapmak için çaba harcıyorlar.

Bu kadınlar içerisinde çok az bir kesim sürekli bir iş bulmak durumundadırlar. Aynı insanların işlerini sürekli yaparlar. Fakat bunlar arasında en büyük kesim sürekli iş bulamıyan gündelik veya haftalık hesabı çalışan kadınlardır ki bunların durumları diğerlerine göre daha kötüdür. Bunlar aynı zamanda gizli işsizler ordusunun bir kesimini oluştururlar.

Çünkü bu kadınlar ancak iş buldukları zaman çalışmak zorundadırlar. Bazen öyle olur ki köşe başlarında akşama kadar beklerler ama iş bulamadan evlerine geri dönerler. Böyle olunca bu kadınları çalıştıracak olanlar, çok fazla sayıda işsiz beklediğinden daha az ücretlerle bu kadınlara iş yaptırırlar. Çünkü o kadar çokturlar ki verilen ücreti biri kabul etmese öbürü edecektir. Diğeri belki akşama kadar bekleyecektir. Bunun içindir ki çalıştıracak olan ne verirse çok zaman ona boyun bükerler.

Evlere işe giden kadınlarımız, emekçiler içerisinde en fazla ezilen kesimlerden biridir. Çünkü bu insanların hiçbir güvenceleri yoktur. Ne sigortalı nede sendikalıdırlar. Çalışmaları kesinlikle hiçbir statüye bağlı değildir.

Eve işe giden kadınlar için, günde şukadar saat çalışacak diye bir kayıt yoktur. Aldığı iş nekadar sürede biterse o kadar çalışmak zorundadırlar. Genellikle bu çalışma süresi sekiz saati aşar. Bu kadınlarımız hizmet üreticisidirler. Çalışmaları sonucu maddi bir değer üretmezler sadece hizmet üretirler. Onlarda, sanayi alanında çalışan değer yaratan emekçiler gibi, bir iş gününde (ki onlar için belli değildir ne kadar olduğu bir iş gününün) belli saatlerde kendileri için çalışırlar, yani yaptıkları iş karşılığında para alırlar. Ama çalıştıkları zamanın büyük bir bölümü için ücret alamazlar. Kısacası diğer emekçiler gibi onlarda sömürülürler.

Bu kadınlarımıza toplumda çok aşağılayıcı bir gözle bakılır. "Hizmetçi kadın" diye horlanır, itilir. Hastalanırlar, doğum yaparlar, izinleri yoktur. Yılın her günü çalışmak zorundadırlar. Çünkü çalışmadıkları günler için ücretlerini alamazlar. Hastalanırlar, doktora gidecek, ilaç alacak paraları varsa tedavi olurlar. Yoksa ya ölürler, yada uzun süre yataktan kalkamazlar. Çünkü bunların ne sağlık ne de ihtiyarlık isgortaları vardır.

Devamı: Say:5 St:1

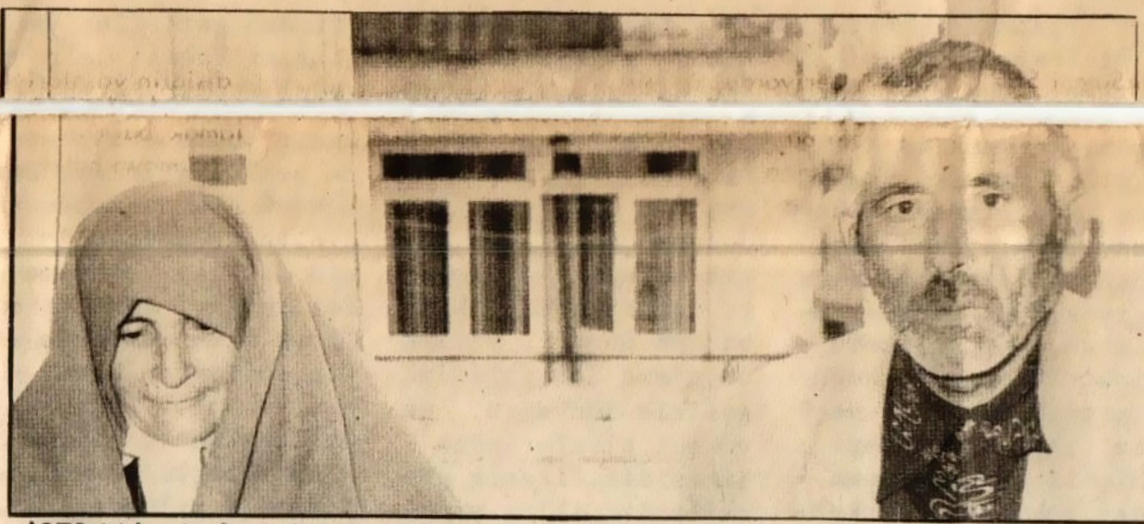

Emekçi-Der Kadın Sekreterliği Hüseyin Aslantaş'ın annesiyle konuştu

EMEKÇİ-DER KADIN SEKRETERLİĞİ 1970'DE FAŞİSTLERCE VURULAN ARKADAŞIMIZ HÜSEYİN ASLANTAŞ IN ANNESİ İLE KONUŞTU. ARKADAŞIMIZIN ANNESİ FATMA ASLANTAŞ MÜCADELEDE KARARLI " BEN OĞLUMUN ARDINDAN ÖLÜNCEYE KADAR MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEĞİM. BÜTÜN ANALARDA, HEPSİ SÜRDÜRMELİDİR" DİYOR.

1970 Yılında faşistler tarafından katledilen Aslantaş'ın annesiyle babası.

-Kendinizi tanıtır mısınız?

-Adım Fatma Aslantaş. Hüseyin Aslantaş'ın annesiyim. Sivas'ın Zara kasabasının Ekili köyündenim. 6 çocuğum var.

-Bize oğlunuzu tanıtırmısınız?

-Benim oğlum devrimci idi. 1971 de Çapa Yüksek Öğretmen okulunda faşist polis tarafından vuruldu. . Çok çalışkandı. Fakire hürmet ederdi. Eğer bir öğrenci dersini bilmezse yardım ederdi. Bütün arkadaşlarına köylüsüne elinden gelen yardımda bulunurdu. Bize de fakirliğin ne olduğunu anlatırdı. Oğlumla tarlaya giderdik. Öyle ya tarlada kiminin ayranı olmaz kiminin olur gayri. Ama oğlum eğer kendi ayranı olup karşısındakinin yoksa ayranınının yarısını karşısındakine vermeden edemezdi.

-Oğlunuzu son olarak ne zaman gördünüz?

-Ölmeden 4-5 ay önceydi. Ben oğluma "yavrum fikrinden vazgeç sen benim bir tanemsin, ölürsen ben ne yaparım" dedim Hüseyin de ben fikrimden ayrılmam mücadelemi sürdüreceğim. Ben eğer ölürsem ne mutlu sen bir şehit annesi olursun ve Türkiye'nin içinde senin binlerce oğlun ve kızın var. Onlar sana benden daha çok evlatlık yaparlar dedi.

-Bu ortamda analara düşen görev nedir?

-Ben oğlumun ardından ölünceye kadar mücadeleyi sürdüreceğim ve sürdürmekteyim. Bütün analar da hepsi sürdürmelidir. Oğlumun dağlar kadar ben de acısı vardır. Gerçektende oğlumun dediği doğrudur. Tüm devrimci çocuklar beni anne biliyor bende onları evlat. Benim için Hüseyin'den bir farkları yoktur. Bugün ben de evlatlarım da Hüseyin in arkasından kocamla faşizme karşı omuz omuza mücadele veriyorum. Tüm analar da böyle yapmalıdır.

-Kadın dernekleri hakkında fikriniz var mı?

-O konuda geniş bir fikrim yoktur. Bizim orda kadın derneği yoktur. Ama kadınların da mücadeleye katılmaları için olması gerek. Bizim orda kadınlara fazla baskı yapılmıyor. Ama hiçbir kadının okuması yazması yok. Okuma

Devamı: Say:5 St:8

Cumhuriyet Yurdu kantin işçileriyle konuştuk

Son günlerde Ankara'da Cumhuriyet Erkek Öğrenci Yurduna giderseniz kasanın arkasında şöyle bir yazı görürsünüz:

"Devrimci arkadaş, burası işçilerin yönetiminde patronsuz bir işletmedir.

ÇALIŞAN VE YÖNETEN İŞÇİLER

Bunun üzerine KURTULUŞ gazetesi olarak burada "çalışan ve yöneten" işçilerin temsilcisi Salih Keskin ve birkaç işçi ile aşağıdaki görüşmeyi yaptık.

— Kaç işçisiniz?

—16 işçiyiz.

— Bu zamana kadar nasıl ve hangi koşullarda çalışıyordunuz?

—70 TL. yövmiye alırdık. Bazı arkadaşlarımızın çalışma süreleri 10-12 saati buluyordu.

—Sigortanız var mı?

—Yok

—Şimdiye kadar sigorta yaptırmak için bir girişiminiz oldu mu?

—Bir kaç kez sigorta memuru geldi. Ancak patron memur gelince işçilere bir saat dolaşın diyerek onları işyerinden uzaklaştırıyordu. Biz de bu yüzden sigorta olamadık.

—Şimdiye kadar sorunlarınızı patrona yada öğrenci arkadaşlara ilettiniz mi?

—İlettik elbette. Ancak burası devrimcilerin yurdu olmasına rağmen bizim sorunlarımızla pek ilgilenilmedi. Öğrencilerin patrona "şu yövmiyeleri artır" demesinden öteye gitmedi. Tabii bir sonuç da alınmadı.

—Peki direnişiniz nasıl başladı, bu işe nasıl giriştiniz, sizlerle ilk kez kim ilgilendi?

—Bizim sorunlarımıza ciddi bir şekilde eğilen arkadaşlar KURTULUŞ grubundandı. Birliktetoplantılar yaptık, sorunlarımızı ortaya koyduk işçi sınıfının bilincine vararak şu taleplerle patronun karşısına dikildik. Asgari ücret, 8 saatlik işgünü, fazla mesailerin ödenmesi, ve sabah kahvaltılarının iki çeşit verilmesi.

— Bu durum karşısında patronun tavrı ne oldu?

— Patron önce zarar ettiğini, isteklerimizi yerine getiremeyeceğini ve eğer diretirsek burayı kapatacağını söyleyerek bizi korkutmaya çalıştı Ancak yılmadığımızı, işçi sınıfı olarak tek bir yumruk halinde olduğumuzu görünce diğer sosyal hakları ve 10TL. ücret artışını kabullenmek zorunda kaldı.

— Siz aldığınız bu hakları yeterli buldunuz mu?

— Hayır, miktarı küçüktü ama anlamı büyüktü bizim için. Patronların işçilere haklarını "hediye" etmeyeceğini, işçilerin haklarını söke söke alabileceğini kavradık. Bu inançla ve daha bir kararlı olarak asgari ücrette direttik. Bunun üzerine birkaç kez görüşmeye gelmeyen patron bir gece işletmeyi bırakıp kaçtı.

—Patron mücadeleniz esnasında birliği parçalamak için birşeyler yaptı mı?

—Evet, çoğumuz patronun aynı köylüsü ve akrabası olduğumuz için bu yolla bizi kandırmaya çalıştı. "Ben sizin köylünüzüm, bu bana yapılır mı?" ya da "Köyde elbet bizim yüzümüz karşı karşıya gelir" diyerek bizi yolumuzdan döndürmeye çalıştı.

—Öğrenci komitesinin mücadelenizde size karşı tavrı ne oldu.?

—Öğrenci komitesi önceleri bizimle birlikte patrona karşı açık tavır almadı. Daha da ileri giderek mücadele azmimizi kırmak için şunları söyledi bize "Dibi olmayan bir suya giriyorsunuz" "Maden-İŞ bile 40 TL. ücret artışı alamıyor siz nasıl alacaksınız" "niyetiniz bağa girip üzüm yemek değil değnek arayıp bağcıyı dövmek" Ancak biz tüm diğer devrimci arkadaşların desteğini alınca onlar da bizi desteklemek zorunda kaldı.

— Yurt idaresinin tutumu ne oldu?

—Önceleri müdür bize "siz işçi değil çocuksunuz" diyerek küçümsedi. Ancak sonradan biz işletmeyi çalıştırıp yönetmeye başlayınca onların da güvenini kazandık.

—Patron kaçıp gidince ne yaptınız?

—Cumhuriyet Yurdu devrimci hareketin önemli bir mevzisi olduğu için biz öğrenci arkadaşlarla birlikte idare ile anlaşarak kantini kapattırmadık. Şimdi kendimiz çalışıp kendimiz yönetiyoruz. Kazancımızı da aramızda bölüşüyoruz.

—Bu kantin işletmesinin geleceği konusunda ne düşünüyorsunuz, yani sizin yönetiminiz sürekli mi olacak?

—Biz çalışanların yönetiminin sürekli olmasını isteriz elbette. Ancak kanunlar işçilerin kanunları değil, sermayenin kanunu. Kanunlar bizim burayı sürekli çalıştırıp yönetmemize müsade etmiyormuş

—Yani uzun dönemde yeni bir patronun Yurtlar Krediler Kurumu ile sözleşme yapıp işletmeyi devralması mı gerekiyor?

— Evet.

— Bu yeni patrondan istekleriniz ne olacak?

—Yenipatron; biz işçilerin tümünü işyerinde çalıştıracak. Asgari ücreti ödeyecek. Haftalık izin hakkı, yatak sorunumuza çözüm getirecek. En azından bu isteklerimizi kabul etmeyen patron bu işletmeyi devralamaz. Bu konuda yurtta kalan tüm devrimcilerle de görüş birliği içindeyiz.

—Bu mücadele sizlere neler kazandırdı?

—Biz, bu mücadelemizde patronların işçiler işsiz kalmasınlar diye ya da onların yüzü suyu hürmetine işyeri açmadıklarını, kâr etmek için işçileri çalıştırdıklarını gördük. İşçi sınıfının birlik olunca nasıl haklarını söke söke alabileceğini kavradık. Patronlar olmadan da işçilerin işleri aksatmadan yürütebileceğini gösterdik. Çünkü "çalışan biziz yöneten de biz olacağız"

— Sizce, işçilerin, köylülerin tüm emekçi halkların kurtuluşu nasıl olacaktır?

—Bizim mücadelemiz tek tek patronlara karşı değil, tüm patronlara ve onların sömürü düzenine karşıdır. Kurtuluşumuz işçilerin önderliğinde tüm emekçilerin yapacağı devrimle olacaktır.

—Son bir sorumuz var size? Daha önce KURTULUŞ gazetesini okudunuz mu?

—Patron bizim gazete okumamızı değil öğrencilerle konuşmamızı bile engelliyordu. Ancak bundan sonra bizde okuyacağız, öğreneceğiz, daha da bilinçleneceğiz.

Cumhuriyet Yurdunda çalışan ve yöneten işçiler kollektif yaşamanın örneğini veriyorlar.

Karagöl'de bir köylü ile konuştuk

Köylüler Tunceli'nin Pülümür ilçesinin Karagöl köyünde: sömürgecilerle, işbirlikçisi ağaların baskısı zulümü yanında bir de zor hayat şartlarıyla mücadele etmektedirler.

Karagöl köylülerinden Musa Şanlı KURTULUŞ ile yaptığı konuşmada şunları söylemiştir:

—Kaç nüfusu geçindiriyorsunuz?

— 8 (sekiz)

—Ne zamandan beridir bu köyde yaşıyorsunuz?

—25 yıldır bu topraklar üzerinde yaşıyoruz

—Tahsil yapan çocuğunuz var mı?

—Evet, 1 kişi

—Senelik geliriniz ?

—Yoktur.

—Ağa kaç yıldan beridir sizden vergi alıyor?

—30 Seneden beridir, bizden vergi alıyor.

—Vergi olarak sizden neler alıyor?

—32 kilo yağ, 1 toklu (koç) 12 teneke buğday

—Size ne gibi haksızlıklar yaptı?

—4 sefer hayvanlarımızın senelik otunu yaktı. Deprem dolayısıyla yapılan 15 adet barakayı bize çok görerek kiraladığı adamlarla yaktılar.

—Ağalara karşı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

—Ağalara karşı bütün haksızlıkların son bulması için direneceğiz. Ve topraklarımıza sahip çıkacağız.

—KURTULUŞ'a bir diyeceğiniz var mı?

—Bu konuda KURTULUŞ'la omuz omuza olduğumuza ve bu konuda KURTULUŞ'unda bizimle birlikte olacağına inanıyoruz.

Karagöl köylüleri KURTULUŞ Gazetesini mücadelelerinde klavuz olarak görmektedirler.

KADINLARIN KURTULUŞU

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

Eğer bu kadınlar efendilerinin buyruklarını yerine getirmezlerse işten atılırlar. Yaptıkları iş beğenilmezse, hanımefendilerinin en pis işlerini yapmak istemezlerse, onun kaprislerine boyun eğmezlerse yine kovulurlar Çünkü hiç bir güvenceleriyoktur.

Bu kadınlarımızın toplumun en aşağı kesimi olarak görülmemeleri için onların daha fazla ezilip daha fazla horlanmamaları ve sömürülmemeleri için sonuna kadar mücadele etmek gerekir.

Ev işlerine giden kadınlar çok dağınık bulunduğundan örgütlenmeleri zordur. Devrimciler bu durumu da dikkate alarak görevleri çok zorda olsa, bu kadınlarımızın ilk adımda sendikalaştırılması doğrultusunda mücadele etmelidirler.

Ama biz, bu taleplerimizin kapitalist toplumda çok azının gerçekleşebileceğini biliyoruz. Fakat bu talepleri gerçekleştirme doğrultusunda sonuna kadar mücadele etmeliyiz.

IMF

BAŞTARAFI: Say:1 St:8

Yani emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yüksek ve oldukça sürekli kârları garanti ediliyordu .

Şimdi IMF bu isteklerinin ne dereceye kadar yerine getirildiğini kontrol edecek ve eğer durumdan hoşnut olursa kredilerin diğer kısımları da Türkiye'ye verilecektir.

CHP hükümeti, bugün toplumsal muhalefeti kuyruğuna takabilmiş olmasının sayesinde, bu IMF önerilerini aşağı yukarı bütünüyle gerçekleştirmiş, emperyalizme karşı görevini yerine getirmiştir. IMF heyeti, bu durumda Ecevit hükümetine olumlu not verecektir. Ancak, eğer yerine getirilememiş birkaç küçük nokta kaldıysa hükümet onları da IMF heyetinin istediği doğrultusunda düzeltmeğe çalışacaktır, ki böylece emperyalizmin sömürü çarkları tıkır tıkır çalışsın.

Fakat bu düzen, hep böyle sürüp gitmeyecektir. Emekçiler gittikçe artan hayat pahalılığına, ücretlerinin dondurulmasına, gelirlerinin azalmasına, yarattıkları değerlerin emperyalistler, ve işbirlikçileri tarafından talan edilmesine ömür boyu katlanmayacaklardır. IMF'nin ve emperyalistlerin diğer örgütlerinin ülkemizi talanına dur diyeceklerdir. Bu da işçi sınıfı öncülüğünde demokratik halk devrimi ile gerçekleşecektir.

TÜRKEŞ ve

BAŞTARAFI: Sy:1,St:6

lışılmakta. Yani, "anarşi" anarşistlerin yani komünistlerin işi. Hükümet'te bunu engelliyemiyor .... Öyleyse iktidara biz gelmeliyiz, gelmeliyiz , ve hesap sormalıyız. İşte baş katil, adi yalancı Türkeş'in hesabı bu.

Son bir haftada faşist katiller 23 kişiyi öldürdüler. Sayısız yere bombalar atıldı." Bombalı sigara"lar ortaya çıktı. Yaralıların sayısı belirsiz. Cinayetler en kalleş bir biçimde işlendi.

Son bir haftada sağ basının tümü, Demirel, Türkeş yaygara koparıp duruyorlar. "Anarşi". Oysa bunun adı anarşi değil, faşizmin saldırganlığıdır.

Hükümet ise faşist saldırganlığa karşı etkisiz. faşistlere her tokat atışından sonra yada önce devrimcilere yumruk vuruyor. Tam bir uzlaşıcı politika.

Süren faşist saldırılar karşısında umut Ecevit ve hükümeti değil. Halkların kendi gücü. Kendi gücümüze güvenmek ve aktif kitle mücadelesini yaygınlaştırmaktır .

Türkeş ve köpeklerinden hesap sorulacaktır . Bundan kimsenin kuşkusu olmamalı. Hesabı işçilerin köylülerin devrimci- demokratik iktidarı soracaktır. Yerleri tarihin çöplüğüdür, ama bacaklarından asılmış olarak..

FRANSIZ EMPERYALİZMİ

BAŞTARAFI: Shy:3 St:7

lı makine sanayiinden sigara üretimine kadar herşeye yabancı şirketler-çoğu Fransız-tarafından el konulmuştur. Uluslararası Batı Afrika Bankası, Ulusal Paris Bankası, bu ülkeden tatlı kârlar sağlıyorlar. Yeraltı zenginlikleri nin önemli bir kısmını Fransız emperyalistleri alıp götürmektedir.

1968 yılında, Fransız emperyalistleri , Çad'a paraşütçü göndermeye karar verdikleri zaman, ülkedeki petrolün kokusunu almışlardı. Bu ülkede , volfram, kobalt, uranyum, bakır, nikel ve plâtin yataklarının bulunduğunu bilmiyorlardı. Bu yatakların varlığı ortaya çıktıktan sonradır ki, Fransız emperyalizmi hırçınlaşmış ve işi silâhlı mücadeleye girişecek kadar ileri götürmüştür.

Fransız emperyalizminin silâhlı mücadele gibi bir maceraya atılmasının tek nedeni, Çad'ın yeraltı ve yerüstü zenginlikleri değildir. Çad'da silâhlı mücadeleyi yürüten FROLİNAT gerillalarının, ELYSEE Sarayı için başlıca iki tehlikesi vardır: Birincisi Merkezi Afrika'ya giriş, FROLİNAT gerillalarının "eline geçtiği" taktirde, bu ülke Fransız emperyalistlerinin çıkarlarını suya düşürebilir. İkincisi, Fas'tan Nijerya'ya Moritanya'dan BatıSahra'ya kadar, bu bölgedeki Fransız emperyalizminin etkinliğini zayıflatabilir. Öteki nedenlerin yanında, bu iki etken emperyalizmin çılgınlaşması için yetip artmaktadır

Geçtiğimiz ay içerisinde, Çad halkıFran İthalat-ihracat, Batı Afrika Fransız Kumpanyası ve iki yabancı şirket tarafından paylaşılmıştır. Küçük çapsız emperyalizmine karşı başlattıkları silâhli mücadelenin 10.yıl dönümünü kutladılar. (Çad Ulusal Kurtuluş Cephesi, 22Haziran 1966 yılında, Sudan'da ve Niyala'da kurulmuştu.)

Fransız emperyalizmi on yıldan beri müdahale politikası izlemesine karşın, gene silâhlı mücadelenin gelişmesini ve güçlenmesini engelleyememiştir. ZAFER ÇAD HALKININ OLACAKTIR.

EMAŞ

BAŞTARAFI: Say:1 St:9

lerdir. Her geçen gün bu işyerinde çalışan işçiler Tek Met-İş'ten ayrılmakta ve devrimci işçilerin yanında Tüm Döküm-İŞ'e geçmektedirler. EMAŞ işçileri işten atılan öncü arkadaşlarının yeniden işe alınıncaya kadar mücadelelerini kararlılıkla sürdüreceklerini açıklamışlardır. Zafer EMAŞ işçilerinin demir döken güçlü ellerindedir.

ÇALIŞMA SORUNLARI

BAŞTARAFI: Shy:2 St:2

kazanmış demektir. İhbar tazminatı da, eğer para olarak ödeniyorsa, brüt aylık üzerinden, kanunun yıllara göre tanıdığı miktarlarda ödenir ve kıdemin üzerine eklenir, örneğin 3 yıllık işçinin ihbar süresi 8 haftadır, bu süreyi paraya çevirirsek yukarıdaki örnekte işçinin aylığı 4000Tl. olduğuna göre 8 haftalığı 8000 Tl. eder.

Kıdem tazminatından sadece %3 maliden ge ve binde 4 damga pulu kesintisi yapılır. Gelir vergisi ve sigorta primi kesilmez.

İhbar tazminatından ise gelir vergisi de kesilmektedir.

İşçiler, mümkün olduğu kadar basitleştirerek anlatmaya çalıştığımız bu hesapları, bu konuda eğitilmedikleri için, çoğu zaman yapamamakta ve patronlar tarafından aldatılmaktadırlar. Bu yüzden böyle bir durumla karşılaştıkları zaman, devrimci bir sendikaya baş vurarak, tazminata hak kazanıp kazanmadıklarını sormalı ve tazminatlarını hesaplatarak patronlara gitmelidirler.

POL-DER

BAŞTARAFI: Say:1 St:3

tığını yazıyorlardı. POL-BİR de POL-DER'i kapattırmak amacıyla kurulmuştu.

Faşistlerin bu isteğini bugün yerine getirenCHP ise muhalefette iken POL DER'in mücadelesini alkışlıyor, onu destekliyordu. Ecevit daha bir ay önce bir meslek örgütlenmesi olan POL - DER'e karşı olmadığını söylüyordu. Ancak, bugün, bütün bunlar unutulmuş, POL-DER kapatılmıştır. Bu hareketle, hükümet demokratik bir hak olan mesleki örgütlenme hakkını çiğnemiştir.

Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta da bu kapatma kararının Milli Güvenlik Kurulu toplantısından hemen sonra alınmış olmasıdır.

İstanbul Emniyet Müdürü Nazmi İyibil, POL-DER'in kapatılmasında ve POL-DER'li polislerin gece yarısı evlerinden toplanarak gözaltına alınmasında aktif rol oynamıştır. Geçmiştede toplum polisi müdürü olarak azgın halk düşmanı yüzünü sergileyen Nazmi İyibil, ayrıca İstanbul'dan tayini çıkan seksen polisi de görev yerlerine göndermemektedir.

POL-DER'in kapatılması üzerine EMEKÇİ - DER'in yaptığı basına açıklamada şöyle denilmektedir:

"POL-DER'in kapatılması sadece polislere karşı yönelen anti-demokratik bir uygulama değildir. Bu uygulama aynı zamanda bütün demokratik kuruluşlara yönelmiştir.

Öte yandan POL- BİR'in "Kurunun yanında yaşda yanar" sözü bir demagojidir. POL-BİR, POL - DER'i kapattırmak için kurulmuştur. Hükümetin bu politikası, tutarsızlığını ve tekelci sermayeninyandaşı olduğunu kanıtlamaktadır. Yapılan dış geziler de bunu gösteriyor."

TEKSTİL GENEL

BAŞTARAFI: Say:1 St:5

maktan kurtulacaktı vb.

Elbette CHP'de boş durmuyordu. "İlerlemecilerin" "aceleciliğine" göre daha uzun ' vadeli bir planla DİSK'in CHP'nin kontrolü altına girmesi için çaba harcıyordu ve başardı da; önce Genel-İş ve Oleyis gibi iki büyük sendika DİSK'e katılıyor, arkasından, "T-KP" patentli UDC çağrısının CHP tarafından reddedilmesiyle birlikte üstü örtülü çelişkiler yönetimi sürdüren CHP ve "ilerleme" ittifakını bir anda uzlaşmaz noktalara götürüyordu. Arkasından 6. Genel Kurul ve DİSK'in yönetimine hakim olan CHP ve sınıf uzlaşmacılığının RESMİLEŞMESİ.

6. Genel Kurulun iki önemli sonucu daha vardı. Birincisi; 5. GenelKuruldan sonra DİSK'in başındaki tasviyeci anlayışın yıkılması, ikincisi ise daha "demokratik" görünümlü bir yönetimin iş başına gelmesi." Demokratik" görünümlü diyoruz çünkü, bu yönetimin ne kadar " demokratik" olduğu 1 Mayıs hazırlık çalışmaları sırasında ve daha başka olaylarda açığa çıkmıştır. Bu yönetimin "demokratik" görünmesinin nedeni gerek "İlerlemecilere" karşı, gerekse genel çalışmalarında militan kadrosunun olmaması ve sosyalistleri kullanma anlayışından ileri gelmektedir.

"TKP"nin yönetimden tasviye edilmesinden sonra Sosyal-demokratlar eskiye oranla daha ileri adımlar atmaya başladı (20 Mart eylemi, 1 Mayıs, 15-16 Haziran yıldönümü) Ve Sosyal-demokratların uzun vadeli planı kısım kısım uygulanmasını sürdürdü. MESS direnişi Maden-İŞ'ten AUER'i koparırken Sosyal demokratlar Türkler yönetimini hainlikle suçlayarak Erdemiri kopardı. Kanımızca bu operasyon burada bitmeyecek ve "TKP"yi Maden-İŞ'ten almanın başka yolları da denenecektir. Ve DİSK yönetimi diğer birkaç sendikadan-da "TKP"nin atılması için planın geri kalan bölümlerini uygulayacaktır. (Fındık-İŞ'in Bank-sen'le birleştirilmesi !)

Gelelim "TKP" nin DİSK içindeki manevralarına; 6. Genel kurulda kelle hesabı yapıldığında sosyal-demokratların ezici üstünlüğünü görüyoruz. Buna birde tarafsız (!) sendikaları eklemek gerekir. (Bu sendikalar da İlerlemenin tasfiyeciliğinden çekindikleri için bütün bu süreç boyunca sosyal- demokratlaradestek oldular)

Ortada üç alternatif var; Birincisi sosyal demokratların uzun vadeli planlarıyla "TKP" - nin tasfiyesi tamamlanacaktır, ki; "TKP" nin bunu kabullenmesi uzak bir olasılık.

İkincisi; "TKP" 6. Genel Kuruldaki oy farkını kapatmak için her türlü yöntemi kullanacaktır.

Üçüncüsü ve buna bağlı olarak oy farkının kapatılamaması halinde "TKP" DİSK içinden ayrılacaktır.

Ve elbetteki bütün planlar ikinci maddeye göre yapılıyor. 100 delegeli Genel-İŞ çıkarıldığında bu farkı kapatmak için saldırılacak sendika yıllardır sosyalistlerin bu sendikada yarattığı devrimci potansiyel de hesaba katıldığında 27 delegeli TEKSTİL oluyor.

Bütün güçlerini TEKSTİL'in şube kongreleri için seferber eden "TKP " umduğunu bulamadı ve kamuoyu oluşturmak için de "açlık grevi"ne başvurdular. Arkasından yaptırılmayan 60'a yakın delegeli Bakırköy kongresinden sonra DİSK yönetimi TEKSTİL kongresine el koyduğunu bildirdi.

Herşey apaçık ortada; DİSK içindeki sosyal-demokratlar ve İlerlemeciler proletaryayı daha iyi şartlarda burjuvaziye satmanın mücadelesini veriyorlar.

Devrimci hareketlerin DİSK'teki varlığının zayıf oluşu; yani alternatif olamayışları bu iki hareketin kolayca at oynatmalarına neden oluyor.

Açıktır ki, bu çatışmadan zararlı çıkacak olan işçi sınıfı ve sosyalist harekettir. 11 yıldır sosyalistlerin herşeylerini vererek bu hale getirdikleri DİSK bir bölünmenin arifesini yaşıyor. Bu bölünmeye ise proletaryanın asla tahammülü yok. Onun için proletarya sosyalistlerineher zamankinden daha ağır görevler düşüyor. Sosyalistler olayları yakından takip ederek bu iki hareketin alçaklıklarını, sınıf uzlaşmacı siyasetlerini yılmadan, bıkmadan açıklamalıdırlar. Bütün deney, bilgi ve becerileri ile DİSK içinde çalışmayı hızlandırmalı bu bölünmenin gerçek yüzünü açığa çıkarmalıdırlar. Uzun vadeli, aceleci olmayan bir çalışma programıyla DİSK içindeki çalışmaya yeni bir nitelik kazandırarak sosyalist işçilerin sendikalarına sahip çıkmalarını ve onların yönetime gelmelerini sağlamalıdırlar.

UZEL'DE GREV

BAŞTARAFI:Say: 1 St:9

de de TÜRK METAL MESS'le ard arda grup sözleşmeleri yapmakta. Otomobil-İŞ-Türk Metal Maden-İŞ'i sıkıştırmakta. Bu durumda Maden-İŞ yöneticiliğinin işi zor. Bir yandan "uzlaşmak" zorunda öte yandan da rakip sendikalardan "daha iyi" sözleşmeler imzalamak zorunda. Daha iyi sözleşme imzalanması mümkün. MESS buna rıza gösterebilir ama ancak Maden-İŞ önemli tavizler verirse... İlk MESS grevinin ardından önemli tavizler alınmıştı....

Bu durumda proletarya sosyalistleri uyanık olmak zorunda. "Uzlaşma " engellenmelidir. Daha önemlisi "grup sözleşmesi" teşhir edilmelidir.

60 işçi GÖZ ALTINA ALINDI.

Uzel'in greve çıktığı akşam Uzel'in ve Porfektüp'ün grevci işçileri grevlerini çevreye duyurmak için yazılar yazmaya çıktılar.

Yazı yazan işçileri polis arabaları çevirdiler Ellerinde makineli tüfekler olan polisler işçileri yerlere yatırarak üzerlerini aradı. Duvarlardaki yazıları sildi. Daha sonra 60 işçi polis saldırıları altında gözaltına alındı.

MESS'e karşı başlayan grevlerin en geniş yığınlara duyurulması da bir başka önemli görev....

IMF ve PERU

BAŞTARAFI: Shy:3 St:4

peryalistlerin yarı - sömürgeleri içine çektiği borç tuzağı bunu zorunlu kılıyor. Ve emperyalizme bağlı kaldıkça Peru'da, Türkiye de diğer yarı-sömürgelerde iki üç yıldabir yine borç almak için IMF'ye başvuracaklar, emekçiler de devalüasyon, enflasyon, pahalılık ve işsizliktenhiç kurtulamayacaklardır.

Bu boyunduruğu parçalamanın yolu, IMF, , Dünya Bankası ve tüm emperyalist kuruluşlardan çıkılması, emperyalizmle tüm ilişkilerin kesilmesidir.

Ancak işçi sınıfının önderliğindeki bir Demokratik Halk Devrimi bunu başarabilir ve emperyalistlerle tüm bağların kesilmesinden sonra ekonominin planlı bir şekilde yeniden inşasıyla işçi ve emekçiler yoksulluk ve sefaletten kurtulabilir.

(Bu konuda geniş bilgi için Bk. KURTULUŞ sayı 27 shf.2 ("BORÇ TUZAĞI")

TEKSTİL MUHALEFETİNİN

BAŞTARAFI: Say:1 St:4'de

tezgahlarından koparır gibi oldu; gücünü görüp (o şubede)yine bağımsız listesiyle yürümeye başladı.

Düne kadar tek tabanca gidenlerin planları allak bullak oldu. Taktikler, Edirne kongresinden bu yana değişip durdu. Edirne kongresinden ne merkez, ne muhalefet, tek başına İlerleme siyaseti çıkmıştı.

Ardından, bir türlü yapılamıyan Beyoğlu kongresinin, işi bitmiş kongreler listesine alındığı görüldü. Örtü kaldırıldığında altından yine aynı siyaset çıktı.

Merkez ve Konfederasyon, bu kongreyi geçerli saymadıklarını ilan ettiler. Akabinde DİSK tehdit kokan bir uyarı aldı, Beyoğlu yönetiminden (!), kongrenin yasal olduğu, büyük kongreye 4000 üye ile gelineceği bildiriliyordu. Merkez, DİSK karışımı sert bir tepki geldi; Edirne Şube Yürütmesi görevden alındı. Bu da İlerleme siyasetinin tüm güçlerini savaşa sokmasına neden oldu. Politika gazetesi veryansın etmeye başladı, Maden-İŞ tüm olanaklarını Bakırköy kongresine seferber etti. Bu çarpık gelişmelerden sonra 26 Haziran pazar günü Bakırköy kongresine gidildi.. Kongre günü gelişmeler şöyle: Önce ilginç bir divan seçimi yapıldı. DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar kendini Divan Başkanı ilan etti ve genel olarak bu başkanlık kabul edildi . Başkan Yardımcıları bir merkezden bir muhalefetten, şeklinde paylaşıldı.. Sıra Divan Katiplerine gelince, salonda birbirine karışmış olan İlerlemeci ve merkez yanlısı delegeler burada paylaşıma karşı çıktılar Divan katiplerinin tamamını istiyorlardı. VP-SGB öncülüğünde yürüyen muhalefet, iki karşı taraftan, bir kendilerinden olmak şeklinde paylaşma öneriyordu. İşin garip yanı bu öneriye iki grup birden karşı duruyordu; biri İlerleme, merkez karması kitle, öteki muhalefetin kendi kitlesi..

Merkez ve İlerleme divan katiplerinin tümünü istiyordu, muhalefetinkendi kitlesi ise bire, bir paylaşımdan yanaydı.. Sonuçta gücüne güvenen bu kitle, öncülerinin çabalarıyla ikiye bir paylaşıma ikna edildi..

Oylama yapıldı. Muhalefet üstünlük sağladı. İlerleme bu yöntemi pek demokratik bulmadı, "Demokratik seçim" diye bağırmaya başladılar.

Divan Başkanı Fehmi Işıklar hükümet komiserinin yüksek adaletine (!) sığındı. Oylama sayımını hükümet komiseri yaptı, kazanan muhalefetin oyları oldu. Bu arada Sendika Genel Sekreteri ile Konfederasyon Genel Sekreterinin kulisi başladı ve kısa bir fiskostan sonra, hiçbir gerekçe yokken kongrenin iptali bildirildi. Havanın gergin oluşu, neden olarak gösterildi. Ortalığın karışmak üzere olduğunu iddia eden bu adamlar, verdikleri bu haberle ortalığı tam karıştırdılar. İşçiler dışarda toparlandılar. Proletarya sosyalistlerinin öncülüğünde, " SOSYALİST İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE", " FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA " sloganlarıyla kongrenin yapıldığı yerden, Bakırköy meydanına doğru yürüdüler.

Kongrenin iptali aday listelerinin sır olarak kalmasını sağladı. Muhalefete örgütleme yapan işçiler kongrenin bir hafta sonrasında gerçekle karşılaştılar. 8 delege çıkarması gereken işyerleri 2,1 delege çıkartabilecek işyerleri4 delege ile listelerde yer alıyorlardı. Çünkü küçük işyerlerindekiişçiler belki iyi örgütçü değillerdi ama iyi "doktorcu"lardı, ya da sadık SGB'li idiler. Delegelik onların hakkıydı (!).

İşçi temsilciliğinde daha örgütçü işçiler yerine, daha siyasi yapılı işçilere öncelik tanımak siyasi bir partinin, siyasi bir görüşün çalışma biçimi olabilir. fakat yalancılık kesinlikle anti-sosyalist bir davranıştır.

Dürüst davranmayan bu arkadaşlar şunu mutlaka bilsinler; bu tavırlarından ötürü kendilerine sorulacak hesap, keskin (!) muhalefetin merkeze sormayı hedeflediği hesaptan çok farklı olur.

Bu arada sarı merkez bu gelişmelerin ardından "eski delegelerlemerkez kongresi" hülyasından biran önce vazgeçmeli. Bu potansiyelin, sendika merkez binasının karşısına ikinci bir çadır kuracağını sanmak gerçekten gaflet olur.

Bu potansiyelin kendi şube kongrelerinden önce merkez kongresini yaptıracağını sanmak gerçekten büyük yanılgı olur.

Proletar devrimcilerin öncülüğünde uyanan, bilinçlenen TEKSTİL tabanı... İşte potansiyel budur. Sarı merkeze de tutarsız muhalefet unsurlarına da entrikacı İlerlemecilere de hesap soracak güç işte budur.

SAMSUN VALİSİ

BAŞTARAFI: Say:6 St:7

28 Haziran çarşamba günü faşistler 50-60 kişilik grup ile mahalledeki devrimcilere saldırmak istemişlerdir. Devrimciler kendilerini savunmuşlardır.

Bu olayda 1 kişi ölmüş 2 kişi de yaralanmıştır. Ama faşistler yine bölgeyi ele geçirememişlerdir. Bunun üzerine dernek binası 1 Temmuz gecesi yakılmıştır.

Yangından 1 saat evvel dernek çervesine gelen faşistler önce silah atmışlardır. Bunun üzerine polis kapalı olan derneği aramış(!) ve içerde kimsenin olmadığı anlaşılınca çekilip gitmiştir.

Faşistler, polislerden yarım saat sonra gelip bütün binayı aleve vermişlerdir.

Ne vali'nin arka çıkışı ne de polislerle yaptıkları işbirliği faşistleri yengilgiden kurtaramayacaktır. Samsun, Erzurum Yozgat, Tokat gibi, ilerici-devrimcilerin sokaklarda gezemediği şehir olmayacaktır. Aksine bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de Samsun'da devrimcilerkararlı mücadeleleri ile faşist terörü yenecektir. Vali Ertuğrul Süer'de tüm bu olayların baş sorumlusu olarak hesap verecektir.

TRABZON CEZAEVİ

BAŞTARAFI: Sy:6,St:3

4-"İyi hal tesbiti" cezaevi disiplin kurulları tarafından değil, infaz yargıçlığının denetiminde hükümlülerin çoğunlukta bulunduğu bir kurul tarafından yapılmalıdır.

5-Müebbetlerin aleyhine olan durum ivedilikle çözümlenmelidir.

6-Çalışan mahkumların ücretlerinden kesintiye gidilmemeli, tamamı ödenmelidir. Tahliye sonrası verilmek üzere yapılan kesintiler uygulamada bizlerin aleyhine sonuçlanmakta, parayı almak bir yana arkadaşlarımız infazlarının yanmasıyla karşı karşıya kalmaktadırlar.

7-Çeşitli nedenlerle mahkemelere çıkarılmayan mahkumların savunma haklarını kullanması için gerekli önlemler acilen alınmalıdır.

142 İLE İLGİLİ

BAŞTARAFI: Say:1 St:3

lamış, ve şöyle devam etmiştir:

"Son günlerde yine bilirkişilikleri de bilim adamı kişiliklerinin de geçersiz olduğu bilinen kimselerce hazırlanan raporlara dayanılarak açılan davaların yoğunlaşması düşündürücüdür. 142. maddenin, Türkiye'nin de imzası bulunan İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Helsinki sonuç belgesinin özüne ters düştüğü bilinmelidir. Ceza yasamız faşizm kökenli maddelerden arınıncaya kadar tüm yargı adamlarımız da sorunluluk altındadırlar. Kendilerine anımsatıyoruz. Eğer tarih önünde Namık Kemal'leri, Tevfik Fikret'leri, Nazım Hikmet'leri, Orhan Kemal'leri yargılayanların durumuna düşmek istemiyorlarsa , 142. maddeye aykırılık savıyla açılan davalarda bilirkişi seçimini Türkiye Yazarlar Sendikası, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Tüm Öğretim Üyeleri Derneğinden istemelidirler. Onların bu istemlerine engel olacak yasa gücü yoktur.

GENÇLİĞİN MÜCADELESİ

BAŞTARAFI: Say:1 St:9

okullardan çıkarılacaktır.

Bu alınan tedbir aklın mantığın alamayacağı saçma ve gerici bir tedbirden başka birşey olamaz.

Böyle bir tedbir gençliğin ülke sorunlarıyla ilgilenmemesi, ülkede olan bitenlere duyarsız kalması, gelişen ve her geçen gün azıtan faşizm tehlikesine karşı eli kolu bağlı kalarak seyretmesini amaçlamaktadır. Birinci olarak; böyle bir tedbir hayata uymamaktadır. Gençliğin ülke sorunlarına ilgisiz kalacağını hele bunu disiplin yasalarıyla sağlamak, balığı karada yaşatmaya çalışmakla özdeştir. Bu sınıf mücadelesinin tabiatına aykırıdır. Sen ne kadar kabul etmezsen etme sınıf mücadelesi bir gerçektir . Ve gençlikte her zaman olduğu gibi emekçi halkların mücadelesinin yanında yerini alacaktır. Bunu engellemek mümkün değildir.

İkinci olarak; İşbaşındaki hükümet faşist katilleri eğitim kurumlarından temizleyeceğine , ve bu konuda vaadleri olduğunu unutarak esasta bu yasayla ilerici- yurtsever- devrimci gençliğe saldırmaktadır. Ve faşistlerin ekmeğine yağ sürmektedir. Yönetmelik açıkça okulları cinayet alanı haline getiren faşist katillere yönelik olarak değiştirilmelidir . Faşist cinayet şebekeleri okullardan temizlenmelidir.

İşbaşındaki hükümet bu davranışıyla teslimiyetçiliğini bir kez daha sergilemiştir. Fakat Yüksek öğrenim gençliği hükümetin teslimiyetçiliğini sergileyerek yönetmeliğe rağmen faşizme karşı emekçi halkların yanında yerini alacak ve yönetmeliğin faşistlere karşı değiştirilmesi yolunda kararlı bir mücadeleye atılacaktır.

EMEKÇİ-DER KADIN

BAŞTARAFI: Shy:4 St:9

yazma dersi verilse çok iyi olur.

-"Tüm halkın umudu(!)" Ecevit başa geçti. Ama h hala gençler öldürülüyor . Bu konuda ne düşünüyorsunuz.

-Ecevit'e oyumuzu verdik. Çünkü onun ötekilerden daha bir yararlı olduğunu düşündük. Ama hala gençlerimiz öldürülmektedir. Onların öldürülmemesini istiyorum.. Anaların gözyaşının aktığı yeter. Ecevit de zengini koruyor. Zamlar çok, ölü çok. Tüm fakirin başa geçmesi zamanı gelmiştir.

İLERLEMECİLERİN "MUHALEFETİ"

BAŞTARAFI: Sy:1,St:6'da

bittiye getirilen Beyoğlu kongresi gibi eylemlerle "haklılıklarını"yana yakıla anlatıyorlar.

TEKSTİL Genel Merkezini yıllardır anti- demokratik yöntemlerle gaspeden RIZA GÜVEN ve yandaşlarının nasıl üç kağıtçı sarı sendikacılar olduklarını, işçi sınıfı haini yüzlerini daha önceki sayılarda sergilemiştik. DİSK içindeki devrimci- demokrat unsurlara karşı geçmişte bu adamlarla birleşip tasfiyeci politika sürdüren İlerlemecilerin, başbaşa kalınca ilk kazığı yine bu adamlardan yemesi ve kendilerinin tasfiye olması, sınıf mücadelesini oligarşinin ve onların işçi sınıfı içindeki uzantılarının İlerlemecilerden daha iyi kavradıklarını gösterir. Bu sözlerimiz üzerine yaygarayı basıp, "iftira ediyorlar, kim RIZA GÜVEN'le işbirliği yapmış", derlerse, ki bunu yapacaklarına eminiz, işçi sınıfının bilemeyeceği, perde arkasında çevrilen dolapların ayrıntısına girmeye gerek yok, işçilerin çok iyi bildiği SANCAK-TÜL olaylarını hatırlatırız kendilerine, Şimdi TEKSİF'te örgütlü olan ve grevde olan Sancak-Tül daha önce, 1976 yazında, proletarya sosyalistleri tarafından TEKSTİL Sendikasına örgütlenmişti. Azgın faşist MURAT BAYRAK, karşı saldırılara başlayınca, TEKSTİL Sendikası yetki almak için başladığı işlemleri yarıda bıraktı, işi sonuna kadar götürmedi. RIZA GÜVEN ve yandaşı olan işçi sınıfı hainleri, anlaşarak, kasıtlı olarak işi yarıda bıraktılar; işte o dönemde Sendika Genel Merkezinde çalışan bu "sosyalistler", Sendika yönetiminin bu üç kağıtçı, işçi sınıfı haini tavrına karşı çıkıp, üye olan 900 SANCAK - TÜL işçisi ve proletarya sosyalistlerinin safında yer alarak MURAT BAYRAK, ve köpeklerine karşı döğüşecekleri yerde, işçiler le öncülerinin bağlarını kopartmaya uğraşıyor, mücadele kızışınca da "yanlış olur vb." gibi bahanelerle saklanacak delik arıyorlardı. O günlerde bu namussuzluklarının hesabı çeşitli biçimlerde soruldu. Geçerken hatırlatalım, hesabın kapandığını sanmasınlar, saflık olur, yüzlerce SANCAK- TÜL işçisine RIZA GÜVEN ve yandaşları ile birleşerek oynanan bu oyunun hesabı öyle kısadan kapanmaz.

O günlerden bu günlere gelindi, ilerlemeci "sosyalistlerimizin" DİSK içindeki hesapları bozuldu, tasfiyeciliği sarı sendikacılarla birleşerek sürdürenler, sarı sendikacılarla başbaşa kalınca kendileri de tasfiye oluverdiler. Bu yüzden eski ittifaklar bozuldu, bıçağın keskin yanı DİSK içinde bugün genelde yaptıkları gibi eski ortaklarına, TEKSTİL SENDİKASI içindede RIZA GÜVEN ve yandaşlarına çevrildi. Kendi bağımsız örgütlenmelerini "tabanı toparlayarak" gerçekleştirmeye(!) başladılar. NEYİR'e MÜDÜR olan BEYOĞLU ŞUBE BAŞKANI CELAL, Beyoğlu Şubesinin tabanını örgütledi (!). Genel Merkez bu gücü kendine muhalif görüp tanımayınca Şube Kongresi çeşitli olaylara sahne oldu, kongreyi kendilerine has metotlarla aldılar. Genel Merkez gene tanımayınca da "işçi sınıfı bu işin hesabını soracaktır " deyip, demokratik haklarının nasıl çiğnendiğini kamuoyuna duyurmak amacı ile aşağı yukarı aynı olayların cereyan ettiği Edirne Şube Yöneticileri ile birlikte Genel Merkez binası karşısına çadır kurup açlık grevine başladılar . İlk bakışta sarı merkez yöneticilerine karşı demokratik bir mücadele olarak görülüyor, propagandasını da böyle yapıyorlar. Ama özünde kendi tasfiyeci anlayışlarını örtbas etmek, TEKSTİL tabanına haklı görünmek için çabalamaktan öteye bir anlamı yok.

Çünkü işçiler, geçmişte yaptıklarından, yukarıda bir kısmını aktardığımız örneklerden iyi tanıyor kendilerini. Genel Merkez kendilerine karşı bu tasfiyeci tavrı takınmasa idi, Genel Merkez kongresinde söz sahibi olabilirlermiy di İlerlemeci "sosyalistlerimiz". Sanmıyoruz, çünkü dediğimiz gibi, yöntemleri gene aynı, devrimci demokrat unsurlarla ilkeli şekilde birleşmek yerine tasfiyecilik, tabanı doğru talepler etrafında tutarlı bir mücadele ile örgütlemek yerine, tepeden inmecilik ve üçkağıtçılık.

TEKSTİL içinde kendini bu günkü sarı Merkez yönetiminden ayrı gören, devrimci-demokrat her unsur bu gerçekleri kavramalı, tavrını buna göre almalıdır. Başka yollarla devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi mümkün değildir.

DİSK genelinde oynanan oyunları ve bu oyunların TEKSTİL Sendikasındaki yansımasını kavramadan, doğru tavır alınamaz. İşçiler proleter sosyalist tavrın doğruluğunu süreç içinde giderek daha iyi kavrıyorlar, günü gelince bu tavır, "SOSYALİST İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" şiarını hayata geçirecektir.

İşçi MEHMET

Baştarafı Shy 3 St 7

Ama en büyük yazıtı bırakan devrimcilerdi. Duvarlar gerçeği iyi yansıtıyordu yani. En çok devrimci - ler gözaltına alınıp tutuklanmıyor muydu ?

Ranzalar yetmeyince, ayakta volta vuranlar da birer iki şer duvar diplerine çökmeye başladılar. Burda zamanın hiç önem taşımadığını bir kez daha düşündü Mehmet. Derken gür bir ses devrimci bir marş başlattı. Sesler katıldı ona. Etkili, çarpıcı bir koro yükseldi. Yandaki odadan kızların sesi de katılınca ortalık devrimci marşlarla inlemeye başladı. Marşın biri biter bitmez bir başkası başlıyordu. Görevliler önlemek istedilersede hiçbir şey yapamıyacaklarını çok çabuk anladılar. Tek çözüm yolları parmaklıklı demir kapının önünden kaçarca uzaklaşmak oluyordu. Tutuklu olanlar gençler değilde onlardı sanki. Sinirlenen onlardı, ne yapacağını şaşıran onlardı, kızıp öfkelenen onlardı. Gençler ise bu olayla biraz daha bilenmiş, biraz daha kararlı bütün güçlerini seslerine yüklemiş inançlarını inanmayanların suratına çarpıyorlardı. Ufak bir korku, bir yılgınlık izi bile yoktu hiçbirinde. Olanları doğru değerlendirecek denli bilgili ve bilinçli gençlerdi. Elbet öyle olacak diye düşündü Mehmet. Bunca lise bitirmiş gencin içinden sınav kazanıpTeknik Üniversite gibi güç girilir bir yere girmeyi başarmış, değerli, akıllı gençlerdi bunlar. Bir de dışardaki görevlileri düşündü. Aradaki uçurum aşılır gibi değildi. Öyleyse olanlar olağandı. Doğru değildi ama gerçekti. İşte bu gerçeklerin değiştirilmesi için çıkmışlardı hepsi yola. Burda aralarındaki siyaset ayrılığını dondurmuş, tek kitle olmuşlardı. Güçlüydüler. Mehmet sırtını duvara dayadı . Gençlerin marşına katıldı.

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Sahibi : M. Mevlüt KAPTAN
S. Müdürü: Yunus ER

Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan, Posta çeki no:109207

BASILDIĞI YER: DAİLY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA

Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

TÜRKİLİ FABRİKASINDA DİRENİŞ

—BARTIN

Bartın'da ilk kez sarı sendika zincirini kıran TÜRKİLİ GALVANİZLİ BORU FABRİKASI işçileri, patronun işçilerin birliğini bozmak ve sendikal hareketi parçalamak için yapmış olduğu baskı ve işten çıkarmaları protesto etmek amacıyla üç günlük direniş yapmışlardır.

Bartın'da ilk defa devrimci bir sendikanın örgütlenip sınıf mücadelesi bayrağını yükseltmesi, Bartın işveren çevrelerinin uykularını kaçırmıştır. TÜM DÖKÜM-İŞ sendikasının toplu sözleşme görüşmelerinde işçi haklarından taviz vermez tutumu Türkili Galvanizli boru fabrikası işvereni Kemal Türkili'nin tüm hesaplarını yıkmıştır. Özellikle Avrupa Tuğla piyasasının önemli bir bölümünü üreten ve Avrupa tekellerinin işbirlikçisi olan Tuğla fabrikaları patronları, Türkili Galvanizli Boru fabrikası işvereniyle yapmış oldukları görüşmede; "Sakın bu sendikaya gülme! Şayet bu sendikaya boyun eğer sen Bartın'da tüm fabrikalarda bize karşı ayaklanmalar başlar. Daha şimdiden işçiler bu sendikanın eğitim çalışmalarına gitmeye ve yürüyüşlerine katılmaya başladılar. Yakında grev ve direnişler bizim fabrikalarda da başlayabilir. Bunun için TÜM DÖKÜM-İŞ'i Bartın'dan çıkarmalıyız. Bu konuda her türlü yardıma hazırız" demişlerdir. Bartın'daki diğer patronlardan akıl danışan Boru fabrikası işvereni Kemal Türkili MESS'in avukatlarından yardım alarak hukuki manevralarla Tüm Döküm-İŞ'in yetkisini düşürmek için her türlü oyuna baş vurdu. Tüm Döküm-İŞ üyesi 33 işçiyi işten attı. Toplu sözleşme görüşmelerini sabote etti. Ama Tüm Döküm-İŞ işçilerin birliği ve kararlılığından aldığı güçle tüm oyunları bozdu.

14-15-16 Haziranda fabrikada tüm işçilerin katılımıyla üç günlük ihtar direnişi yapıldı. İşverenler fabrikaya polis getirdiler. Polis sendika yöneticilerini Emniyet'e götürdü. İşçiler dağılmadılar. Direnişi kararlı bir şekilde sürdürdüler. Hiç bir cezai suç bulunamayan sendika yöneticileri akşama serbest bırakıldılar.

Her türlü baskıya karşın gerilemeyen işçilerin bu tutumu işvereni yeniden toplu sözleşme masasına getirdi. Şimdi işveren atılan işçileri geri almazsa bu defa Tüm Döküm - İŞ bu işyerinde greve gideceğini açıklamıştır.

TMO NAKLİYAT İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ ZAFERLE SONUÇLANDI

Haydarpaşa Limanında nakliyat işçisi olarak 40 işçi çalışmaktadır. Her gün binlerce ton buğdayı toz toprak içerisinde kamyonlardan ve vagonlardan depoya, depodan gemilere doldurmaktadırlar. Hiçbir sosyal güvenceleri olmayıp sigortasız olarak çalıştırılmaktadırlar. Müteahhit kamyondan 100 Tl. alıp bunun 30 Tl.sını işçiye vermektedir. Dolma gemi için T.M.O'den adam başına 400 Tl. alıp bunun 100-150 Tl.sını işçiye vermektedir. Yani işçileri çalıştırıp ofisten aldığı paranın bir kısmını onlara verip büyük bir kısmını da hiç çalışmadığı halde cebine indirmektedir. İşçilerin aldığı ücret durumu şöyledir:

Dolma gemi	150. Tl
motor	75. "
Kamyon yan. boşalt.	30. "
Kamyon arkadan "	40. "
Vagon ton başına	4."

Bu çalışma koşulları karşısında işçiler çevredeki devrimcilerden haklarını alabilmek için kendilerine yardım etmelerini istediler. Devrimciler bunun kendilerinin görevi olduğunu söyleyerek yardıma hazır olduklarını belirttiler. İki gün süren toplantı ve konuşmalarda devrimciler işçilere birlik ve mücadelenin önemini, bu düzenin kimlere yaradığını, haklarını almak için nasıl hareket etmeleri gerektiğini anlattılar. Toplantı sonunda 3 Haziran pazartesi günü direnişe geçme kararı alındı. İşçiler pazartesi günü saat sekizde ücret artışı ve sigorta talepleriyle topluca direnişe başladılar. İşverene talepleri gerçekleşinceye kadar direnişi sürdüreceklerini ve malları boşaltmayacakları gibi boşaltılmasına da izin vermeyeceklerini söylediler. Mal boşaltmak için gelen kamyon, vagon ve gemiler limanda birikti. Bu durum karşısında T.M.O müdürü ve işveren direnişi kırmak amacıyla polis çağırdı. Fakat işçilerin kararlı olduklarını ve mücadele azmi ile dolu olduğunu görünce polisleri geri göndermek zorunda kaldılar. Daha sonra saat 10'da konuşmak istediklerini söylediler. Konuşma neticesinde işçilerin aldığı haklar şunlardır:

Dolma gemi	200 TL
Motor	125TL.
Kamyon yan. boş.	40TL
" arka. "	50 "
vagon ton başına	5 "
sigorta hakkı	

İşçilerin aldıkları haklar belki çok değildi, ama onlar çok değerli birşey öğrendiler. Zafere giden yolun birlik ve mücadeleden geçtiğini, öğrendikleri şeylerin aldıkları haklardan çok daha kıymetli olduğunu anlamanın sevinci içerisinde saat 11'de işe başladılar. Daha sonra işçiler devrimci gençlerle yaptıkları konuşmada amaçlarının çok şey öğrenip, daha iyi örgütlenip sendikalaşmak olduğunu söylediler.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE BİRLİĞİ

Direnişlerini zafere ulaştıran bilinçli ve kararlı nakliyat işçileri

Ankara Belediyesi Sular İdaresi'nde Sarı Sendika Bes-iş'in Kalesi Yıkıldı

—ANKARA

DİSK'e bağlı Genel-İŞ ile Türk-İş'e bağlı Bes-İŞ arasındaki uzun bir mücadele sonucu işyeri toplu sözleşmesi yapılması için Bölge çalışma müdürlüğüne müracat edilmiş bölge çalışma müdürlüğünde irade beyannamesi kararı çıkmıştır. 28. 6. 1978 günü Sular İdaresinde çalışan 1100 işçinin iradesine başvurulmuştur. Sarı Bes-İŞ sendikası 378, Genel -İŞ sendikası ise 621 oy almışlardır. Böyle bir ezici çoğunlukla sarı Bes-İş sendikasının kalesi yıkılmış ve 378 arkadaş da Genel-İş'e katılmışlardır. Devrimci işçilerin kararlılığı ve mücadelesi sonucu sarı sendikaların kaleleri her geçen gün yıkılmaktadır. Fakat bunlar yetmeyecektir, devrimci işçilerin önünde büyük çetin mücadeleler vardır. Görev DİSK'in içersine toparladığı işçilere ekonomik ve siyasi bilinci vermek, Sosyalizmin bayrağını her iş yerinde yükseltmektir. Her işyerini sosyalistlerin kalesi haline getirmektir. Görevimiz savaşarak savaşı öğretmek ve siyasi hedefleri göstermektir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

SAMSUN VALİSİNİN SON MARİFETİ

—SAMSUN

Gazetemizde isminden pek çok defa söz ettiğimiz Samsun Valisi Ertuğrul Süer son olarak 5 derneğin bulunduğu binayı kapatarak şehrin bu bölgesinde faşistlerin hakimiyetlerine olanak tanımak istemiştir.

Derneklerin bulunduğu binanın arka bahçe sinde kime ait olduğu ve nereden geldiği meçhul olan bir silah bulunması üzerine vali Süer binanın tamamına olduğu gibi, bahçe kapısına da mühür vurmuştur.

Bundan amaç, bu bölgede devrimcilerin dernek açmasını engelleyerek faşistlerin daha rahat at oynatmasını sağlamaktır.

5 derneğin temsilcisi kapatma kararı üzerine valiyi ziyaret ederek bu kararının pek çok olaya neden olacağını hadiselerin azalmayacağını bilakis artacağını belirtmişlerdir. Çünkü, daha önceleri hadise çıkartamadıkları bu bölgede, şimdi faşistler yeni yeni saldırılar tezgahlayacaklardır. Ancak vali her türlü sorumluluğu aldığını belirtmiş, 'anarşinin' bu derneklerin olduğunu ve kapandığı zaman da herşeyin durulacağına inandığını söylemiştir.

Ancak olaylar valinin sözleri doğrultusunda gelişmemiştir. Çünkü vali de bunun böyle olmayacağını biliyordu. O bilinçli olarak faşistlere yardımcı olacak bir karar almıştı.

Nitekim çok geçmeden olaylar patlak verdi

Devamı: Say:5 St:6

TÖB-DER Bafra kongresi

SAMSUN

TÖB-DER Bafra şube kongresi 2 ay kadar önce yapılmış ve yönetimi devrimci demokratik birlik grubu almıştı Aradan 2 ay geçmeden seçimi kaybeden demokratik merkeziyetçi grup, olağan üstü kongreye gitmek için imza toplamaya başladı. Olağan üstü kongre gerekçelerinden biri: "Yakında yapılacak genel merkez seçimlerine maceracı delegelerin gitmesini önlemek" ti.

Nihayet imzalar toplandı ve kongre yenilendi. Kongrede demokratik merkeziyetçi grubun adına konuşan Metin Özarıcı, tam bir anti- komünizm yaparak öğretmenlerin anti-komünist kesimini etkilemeye çalıştı. Konuşmacıdan, okuduğu yazıyı istememize rağmen vermedi. Eğer verseydi biz bu yazıyı yayınlayıp, okurlara bu yazıyı kimin yazabileceğini soracaktık. Herhalde cevap Ahmet Kabaklı olurdu. Ne yazık ki sözcü yazıyı bize vermeme kurnazlığını başardı. Biz konuşmacının neler dediğini okuyucuların meraktan kurtulmaları için birkaç cümlesini buraya alıyoruz:

"TÖB-DER'in seminerlerine fazla insan gelmediği söyleniyor; TÖB-DER'de toplumların tarihi ve 1871 Paris Komünü gibi konular öğretiliyor. Bunlar komünist öğretilerdir. Bunlar TÖB-DER'de öğretilirse tabi öğretmenler gelmez" "İlse önünde kitaplar yakılıyor; bunlar maceracılıktır" vs. vs. İşte böyle devam etti Demokratik-merkeziyetçi grubun sözcüsü.

Bütün bu anti- komünist şampiyonluğa rağmen seçimi gene eski yönetim, demokratik-merkeziyetçilerden ayrılan bir grupla birlikte aldı.

Ertuğrul Kürkçü'nün Koçaş'a Cevabı -5-

Bay Koçaş'ın da Bay Ünlütürk'ün de bütün açıklamaları boyunca özenle tutunmaya ve korunmaya çalıştıkları bir tek temel nokta bulunuyor, eylemlerinin ve davranışlarının yasallığı.

Her ikisi de sürekli olarak davranışlarının kaynağında Anayasanın ve yasaların bulunduğuna dikkati çekiyor ve başkalarını —Koçaş'ın "anarşistleri" ve işkencecileri, Ünlütürk de "anarşistleri" — yasal olmamakla suçlarken kendilerinin yasalara bağlılıklarından kuşkuya yer bırakmayacak örnekler sunmaya gayret ediyorlar.

Bay Ünlütürk'ün yasalara bağlılıklarından bir kaç örnek de biz sunmuştuk. Bu konuda karar vermek okuyucunun kendi işidir. Ancak, kendisinin bir "devrimci" olduğu iddiasından henüz vazgeçmiş olmayan Bay Koçaş için de birkaç örnek vermek gerekiyor.

Bay Koçaş'ın siyasi muarızlarından, yani İstanbul'dan, yakınırken söylediklerine bakılırsa, "İki üç sorumsuz ve kendini herşeye muktedir sanan kişi, devletin kanunlarını ve mahkemelerini yeterli görmez ve kalkar kendi kendine bir soruşturma örgütü ve usulü icad ederlerse... sonuç bu olur"muş.

Ama, aynı Bay Koçaş DEV-GENÇ yöneticilerine ilişkin tenkil planını açıklarken de şunları söylemekte yasallık açısından hiçbir sakınca görmüyor: Ona göre, "işkenceyle, baskıyla Çar bile anarşistlerle başedememiş...ve 1917 ihtilalinin baş sebebi de buymuş"; (Burada Bay Koçaş'tan Bolşeviklerin anarşist olduklarına dair derin bir tarih dersi de almış oluyoruz!) Oysa "vaktiyle DEV-GENÇ ve benzeri örgütlere üye olmuş, yardım etmiş, bildirilerini dağıtmış, ama sonradan bunların Atatürkçü değil anarşist olduklarını anlayarak ilişiğini kesmiş olanların hiçbirinin suçlu olmadıklarını ilan edersek" ve "eğer 100- 150 anarşisti tutuklar (abç) ve gerçekten adil bir mahkemede milletin ve dünyanın gözleri önünde yaptıklarının hesabını sorarsak (abç)" bu iş olurmuş.

"Devletin kanunları ve mahkemeleri" ya herkes için vardır yada hiç kimse için yoktur.

Yasalara göre kimlerin tutuklanıp kimlerin tutuklanmayacağına karar verecek olan organ, mahkemeler, yani yargı organı mıdır, yoksa hükümetler, yani yürütme organı mıdır? Bir hükümet üyesinden başka birşey olmayan Bay Koçaş "devletin kanunlarını" yeterli görmez de kendini mahkeme yerine koyup yeni bir tutuklama usulü icad ederse bu suç olmaz mı?

Mahkemelerin ne iş görecekleri yasalarca belirtilmiş değil midir? Yasalara göre, " hesap soran" bir mahkeme var mıdır? Ayrıca mahkemeler yasalara ve Ana yasaya göre bağımsız — herşeyden çok da hükümetten bağımsız olmak zorunda değiller midir? O zaman Bay Koçaş nasıl olup da "devletin kanunlarını ve mahkemelerini yeterli görmeyip" kendince bir yargılama usulü "icad ederek" hesap sormaya kalkışabilmektedir?

Görülüyor ki, Bay Koçaş, Anayasadan, yasalardan vb. söz edebilmek için 12 Mart gericiliğinin tek sorumlusu olarak sunmaya çabaladığı Sunay-Tağmaç, Türün, Doğu-Ünlütürk vb. ne kadar hakka sahiplerse o kadar hakka sahiptir. Daha fazla değil.

Ama iş bununla bitmiyor. Şu yukarıda anlatılanlar onların sadece hükümet ettikleri sürece yasal davrandıkları hakkındaki iddialarla, gerçekte ne yaptıkları arasındaki farklılığı göstermektedir henüz.

Ya kendilerinin varlığı, bu yasal mıdır?

Eğer 12 Mart hadisesinin kendisi yasallık, yada bunun pek bilinen Fransızca karşılığı "legalite" açısından ele alınacak olursa, Ne Bay Koçaş'ın ne de Bay Ünlütürk'ün ağızlarını açıp kimseye diyecek bir tek sözleri bile olmaması gerekir.

Hangi Anayasa maddesi, Silahlı Kuvvetlerin Komutanlarına devlet güçlerinin ve organlarının Anayasal hiyerarşisi bakımından tabi bulundukları parlamento ve hükümete muhtıra verme yetkisi tanımaktadır. Sadece, bu muhtırayı kaleme almak üzere yanyana gelmeleri bile yasallık açısından bir suç değil midir?

DEVAMI GELECEK HAFTA

TRABZON CEZAEVİ MAHKUMLARI DİRENİYOR

—TRABZON—

Trabzon kapalı cezaevi mahkumları infaz yasasının düzeltilmesi için direnişe geçmişler ve 27-28 Haziran günleri açlık grevi yapmışlardır. Mahkumların 27.6.78 tarihli basına açıklaması aşağıdadır.

İNFAZ YASASI MAHKUMLAR LEHİNE DEĞİŞTİRİLMELİDİR.

Bizler, Trabzon kapalı cezaevindeki mahkumlarız. Yeni çıkarılmış bulunan infaz yasası, tüm mahkumlar ve mahkum ailelerini hayal kırıklığına uğratmıştır. Bakanlık bizlere açıkça yalan söylemiştir. Şimdi ise daha önceki sözlerinin "doğruluğunu" kanıtlamak istercesine kamuoyunu yanıltmaya çalışmaktadır. Bu amaçla gün geçmiyor ki Bakanlık basında bir demeç vermesin.

Bizler aleyhimize gelişen bu durumlara karşı haklı sesimizi duyurmak için hapishanelerde, mahkum aileleride dışarda, haklarımızı almak için yılmadan mücadele edeceğimizi kamuoyuna, ve ilgililere duyururuz.

Bu amaçla aşağıdaki isteklerimizin gerçekleşmesi için "uyarı niteliğinde İKİ GÜNLÜK AÇLIK GREVİNE" gitmiş bulunuyoruz. İsteklerimiz yerine getirilmedikçe boyutları giderek büyüyecek olan eylemlerimizin sonuçlarından bizler değil, yetkililerin sorumlu olacağını kamuoyuna duyururuz.

Esasında sorunlarımızın çözümü GENEL AF'ın çıkarılmasındadır. Bununla birlikte aşağıdaki isteklerimiz meclis gündemindeki yasalara eklenmek suretiyleçözümlenmelidir. Ancak bunların gerçekleşmesi ile yeni infaz yasasından beklenilen sonuçlar alınabilecektir. İSTEKLERİMİZ:

1-İDAM KALDIRILMALIDIR. (Halen bu hükümle yargılananların durumu acilen çözümlenmelidir)

2-Altı günlük indirim 1/3 ten sonra değil tüm cezanın üzerinden yapılmalıdır.

3-İnfaz yasası çıkmadan önceki tüm inzibati ve diğer cezaların affı sağlanmalıdır.

DEVAMI: Sayfa:5 St: 7

SİNOP'TA FAŞİSTLER SON ÇIRPINIŞLARINI YAPIYOR

—SİNOP—

27.6.1978 günü akşamı Sinop'ta birkaç faşist kıpırdanmaya başlamış ve devrimcileri tahrike yönelmişlerdir. Malatya ve Manisa'dan, Sinop Eğitim Enstitüsüne sürgün gelen faşist öğrenciler bu kıpırdanışta esas güç olmuşlardır.

Sabahın erken saatlerinde 30-40 faşist silahlı, taşlı, sopalı olarak sıralar halinde okula gitmeye başlamışlar ve yolda devrimci öğrencilerle karşılaşmışlardır. Bu sırada işkenceci faşist polis memuru ADİL ÖZCANLI havaya iki el ateş etmiş ve ortalığı iyice karıştırmıştır. Ateşten sonra faşistler silahlarını çekmişler ve devrimcilerin üzerine ateş etmeye başlamışlardır. Kavga taşlı, bıçaklı, sopalı, silahlı olarak bir müddet devam etmiş faşistler geriye kaçmaya başlamışlardır.

57 AF 624 plakalı mavi Murat takside devamlı olarak faşistleri izlemiş onlara mermi sağlama görevi görmüştür. Faşistler kaçarken Adliye binasının önünde, havaya, sağa, sola ateş etmişler, halkın nefretini kazanmışlardır.

SİNOP TÖB-DER şubesi yönetim kurulu, olayları anlatan ve faşistlerin isimlerini de içeren (Orhan Kuru, Hamza İnce, Mehmet Çakmak, Orhan Kurt, İsmail Özhan, Şükrü Özcan, Fatih) tanıkları ile beraber bir dilekçeyi Vilayete ve savcılığa vermiş ancak gece tüm faşistler serbest bırakılmışlardır. Bu durum kamuoyunda tepki ile karşılanmış Halk vali, emniyet ve savcıların tavrını protesto etmiştir.

Bunun üzerine devrimciler bildiri dağıtarak olayları tüm çıplaklığı ile sergilemişlerdir.

Ayrıca TÖB-DER'li 45 devrimci öğretmen valiye giderek durumu protesto etmişlerdir.

Sinop'ta faşist hareket son kozunu oynamış ve kaybetmiştir. Devrimcilerin acil görevi: Örgütleyici birkaç faşisti tamamen ezmek ve faşist ideolojiyi sinop halkına teşhir etmektir. Ayrıca reformizmin etkisindeki Yurtsever anti-faşist insanları devrimci saflara kazanmaktır.

Saldırgan müdürden hesap sorulmalı

—SİNOP—

19.6.1978 günü Sinop cezaevi müdürü Celâdet Özel siyasi tutuklulara silah çekmiş ve gardiyanları saldırtmıştır.

Cezaevi müdürü diğer mahkumların siyasilerle görüşmesini yasaklamış ve onları hücre cezası iletehdit etmiştir. Ayhan Mısır adlı bir tutuklu siyasilerle görüşmeyi sürdürdüğü içinde hücreye atılmıştır. Siyasiler bu haksız cezaya karşı çıktığı için müdür saldırı tezgahladı " Adana cezaevinde yaptıklarımı size de yapacağım" diyen cezaevi müdürü, "saldırın pis komünistlere " diye gardiyanları teşvik etmiştir. Bu olay sonucu yaralanan arkadaşımız Muzaffer Orhan ın idrarından kan gelmiştir. Ayhan Mısır 7 gündür hücrededir ve daha ne kadar kalacağı da belli değildir. Daha önce aynı cezaya çarptırılan ve lağımda çalıştırılan Abdullah isimli bir mahkum ölmüştü. Müdür, serbest satılan gazete ve kitapları içeri almamakta sağcı ve faşist tutukluları en iyi koğuşlara yatırmakta ve onlara ayrıcalıklı görüşme olanağı tanımaktadır.

Bu tür taraf tutan ve baskı uygulayan müdür görevden alınmalı, ceza evlerindeki tüm mahkumlara insanca tavır takınılmalıdır. Siyasi mahkumların kitap ve benzeri yayınları izlemeleri sağlanmalı, diğer mahkumlarla tecrit edilme siyaseti uygulanmamalıdır.

Nurhat Kocabaş, Mehmet Can, Muzaffer Orhan, Hayrettin Bozkurt, Şemsettin Karadeniz, Metin Başar, Recep Genç Cihat Ataseven.

ETLİK'LİLERİN ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİ YENİLMEZ

—ANKARA—

2 ay kadar önce Yukarı Eğlence Ülkü Ocağına 300 m. uzaklıkta Etlik Halk odası açılmıştır. İlk gün bombalı makinalı faşist grup halk odasına saldırmıştır. Faşistlerin saldırısı anında püskürtülmüştür. Bunun üzerine polis faşistlerle işbirliği yapmış, sivil ve resmi, en az 20 ekip saldırıya katılmıştır. Daha sonra bütün saldırıları püskürtülen faşistler ülkü ocağını kapatıp kaçmak zorunda kalmışlardır.

Aşağı eğlence ve 8 evler bölgesi, Halk odası öncülüğünde örgütlenmekte, Etlikteki faşist işgal adım adım kırılmaktadır.

ADKD'nin 1. Olağan Kongre'si Yapıldı

—ANKARA—

Altı ay önce çalışmalarına başlayan ve tüm ezilen sömürülen işçi ve emekçi kadınları, anti-faşist, anti- emperyalist ve anti-şovenist ilkeler doğrultusunda bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine katmayı amaçlayan ADKD'nin Birinci olağan genel kurulu geçtiğimiz hafta sonunda yapılmıştır.

Altı aydır süren çalışmalarını kurucu üyelerden oluşan yönetim kurulu önderliğinde gerçekleştiren ADKD çalışmalarını mahallelerde yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Görevini yeni seçilen yönetim kuruluna devreden geçici yönetim kurulu, altı ay içinde kazanmış olduğu deneyimlerini ADKD üyelerinin önünde, çalışma raporu halinde aktarmıştır.

Bundan önceki yönetim deneylerinden yararlanarak, yukarda belirtilen ilkeler ve hedefler doğrultusunda çalışmalarını sürdürmeyi amaçlayan yeni yönetim kurulu, demokrat nitelikteki en geniş kadın kitlelerini dernek bünyesinde toplamayı gerçekleştirmek için hazırlık çalışmalarına başlamıştır.